MŠ

VĚTRNÍK

Listopad - prosinec 2025 ročník LVIII.

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Důležité kontakty:

Lucie Vaverková Strnádková – starostka: **724 178 338, 723 092 451**
Jaroslav Nechanický – místostarosta: **724 180 027, 605 976 887**

Kalendář nejbližších akcí

6.12.	18:00	Adventní koncert	divadlo Krakonoš
12.12.	13:00	Posezení se seniory	hasičárna
25.12.	19:30	Comedia Finita – divadelní představení	divadlo Krakonoš
26.12.	16:00	Comedia Finita – divadelní představení	divadlo Krakonoš
28.12.	17:00	Kašpárek, Škrhola a Pivoňka	malý sál divadla Krakonoš
3. 1.	19:30	Comedia Finita – divadelní představení	divadlo Krakonoš
30. 1.	20:00	Fotbalový ples	hasičárna
7. 2.	20:00	Maškarní bál pro dospělé	divadlo Krakonoš
15. 2.	14:00	Dětský maškarní bál	divadlo Krakonoš
27. 2.	19:00	Kdyby tisíc klarinetů – Divadlo A. D. Příbram	divadlo Krakonoš

Zprávy z města

13. RM dne 26. srpna 2025

RM schvaluje

- pronájem nebytových prostor restaurace U Medvěda v č. p. 227 ve Vysokém nad Jizerou společnosti Alrop, s. r. o. IČ: 05535107, Náměstí Dr. Karla Kramáře 227, 512 11 Vysoké nad Jizerou na období pěti let do 31. 8. 2030 za cenu, která vyplývá z právě skončené nájemní smlouvy a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem nájemní smlouvy.
- pronájem nebytových prostor na část střechy na č. p. 124 ve Vysokém nad Jizerou společnosti Cetin, a. s. IČ: 04084063, Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 - Libeň na období 10 let do 30. 9. 2035 za cenu 145 359,50 Kč za první rok pronájmu a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem nájemní smlouvy.
- pronájem bytu 1+kk v přízemí v domě s pečovatelskou službou paní Anně Straka a pověřuje zaměstnance města paní Ivu Havelkovou sepsáním nájemní smlouvy.
- poskytnutí finančního příspěvku ve výši 10 000 Kč na Sportovní den mládeže s TAJV, z. s. ve Vysokém nad Jizerou dne 8. 9. 2025 a pověřuje místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického vyřízením této záležitosti.
- termín následujícího řádného veřejného zasedání zastupitelstva města na den 8. září 2025 a zároveň schvaluje předběžný program jednání.
- rozpočtové opatření č. 3/2025 (celkový objem rozpočtu se navyšuje o 633 986 Kč) a pověřuje účetní města paní Ivanu Plichtovou provedením této schválené změny v rozpočtu města Vysoké nad Jizerou.
- v souladu se zřizovací listinou ÚCHR a PCH Vysoké nad Jizerou uzavření smlouvy na zakázku malého rozsahu na dodávku: „Upgrade serverové infrastruktury v ÚCHR a PCH Vysoké nad Jizerou“ od společnosti Reaps, s. r. o., IČ: 02351072, Palackého 3145/41, 466 04 Jablonec nad Nisou za cenu 1 895 621 Kč bez DPH a pověřuje ředitelku ÚCHR a PCH Vysoké nad Jizerou

Mgr. Ditu Legnerovou podpisem kupní smlouvy.
- v souladu se zřizovací listinou ÚCHR a PCH Vysoké nad Jizerou uzavření smlouvy na zakázku malého rozsahu na dodávku: „Anesteziologický přístroj“ od společnosti Cheirón, a. s., IČ: 27094987, Kukulova 24, 166 00 Praha 6 - Břevnov za cenu 771 614,70 Kč bez DPH a pověřuje ředitelku ÚCHR a PCH Vysoké nad Jizerou Mgr. Ditu Legnerovou podpisem kupní smlouvy.
- spolufinancování mezd kuchařek v ZŠ Vysoké nad Jizerou z rozpočtu města do konce kalendářního roku 2025.
- cenovou nabídku na pořízení konvektomatu s příslušenstvím a sklokeramického sporáku pro MŠ Vysoké nad Jizerou od firmy INTERGAST PRODUKT, s. r. o, IČ: 28882768, Na Vinobraní 1792/55, 106 00 Praha 10 – Záběhlice za cenu 321 272 Kč bez DPH a pověřuje místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického vyřízením objednávky.
- cenovou nabídku na pořízení motorové elektrické pánve s příslušenstvím od firmy GAST – PRO, s. r. o., IČ: 25939645, Horská 938, 541 01 Trutnov za cenu 198 480 Kč bez DPH a pověřuje místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického vyřízením objednávky.

RM neschvaluje

- na základě žádosti Mgr. Pavla Tity umístění dopravního značení v okolí pomníku obětem 1. a 2. světové války ve Staré Vsi (dopravního zrcadla na výjezd na hlavní silnici a dopravní značky slepá ulice ve směru k č. p. 95 ve Staré Vsi) a pověřuje místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického vyřízením této záležitosti.

14. RM dne 8. září 2025

RM schvaluje

- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a dohody o umístění stavby č. IV-12-4028157 K SM, Vysoké nad Jizerou, Sklenařice, ppč. 384 - kNN na ppč. 2499 v k. ú. Sklenařice, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem této smlouvy.
- prodloužení pronájmu části pozemku (cca 120 m^2) ppč. 1224/7 v k. ú. Vysoké nad Jizerou Kateřině a Pavlu Štinglovým na dobu 5 let do 31. 12. 2030 za cenu 2 Kč/ m^2/rok a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem dodatku k nájemní smlouvě.
- bezplatné zapůjčení polní kuchyně PK 60 spolku Městečko na dlani, z. s., IČ: 05088755, Vysoké nad Jizerou 408, 512 11 Vysoké nad Jizerou s tím, že ji bude udržovat v provozuschopném stavu a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.
- kupní smlouvu na pořízení nabíjecí stanice pro elektrokola s příslušenstvím se společností Powerbox, s. r. o., IČ: 14130076, Keltská 348, 252 62 Statenice za cenu 83 209 Kč bez DPH a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou jejím podpisem.
- prodej dopravního automobilu Saviem Jaroslavu Borčickému, Na Vinici 351, 513 01 Semily za cenu 15 000 Kč a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem kupní smlouvy.

RM neschvaluje

- cenovou nabídku na inzerci v brožuře vydávané IV-Nakladatelstvím, s. r. o., IČ: 27585948, Americká 525/23, 120 00 Praha 2 (smluvní partner Českého červeného kříže), konkrétně v publikaci První pomoc není věda a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.

15. RM dne 23. září 2025

RM schvaluje

- Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti č. j. OLP/01036/2025 na stavbu: „Rozšíření veřejného osvětlení v ulici K. H. Borovského na pozemku ppč. 2325/1 v k. ú. Vysoké nad Jizerou“ a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou jejím podpisem.
- zveřejnění záměru přenechání plochy pro Z-box na pozemku stpč. 613/1 v k. ú. Vysoké nad Jizerou a pověřuje zaměstnance města Ing. Veroniku Havelkovou zveřejněním pronájmu na úřední desce města.
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a dohody o umístění stavby č. IV-12-4016896 K_SM - Vysoké nad Jizerou, Tříč, ppč. 815 - kNN na ppč. 2514/1 v k. ú. Tříč, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem této smlouvy.
- cenovou nabídku společnosti Elektros Martinice, s. r. o., IČ: 15043487, Martinice v Krkonoších 253, 512 43 Martinice v Krkonoších na rekonstrukci veřejného osvětlení v Helkovicích za cenu 1 755 735 Kč bez DPH a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem smlouvy o dílo.
- rozpočtové opatření č. 5/2025 (celkový objem rozpočtu se tímto opatřením nezvyšuje) a pověřuje účetní města paní Ivanu Plichtovou provedením této schválené změny v rozpočtu města Vysoké nad Jizerou.
- odepsání pohledávky z roku 2023 za společností Clarodo, s. r. o., IČ: 04886640, Čechova 225/10, 170 00 Praha – Bubeneč za provádění úklidu sněhu u Hotelu Větrov ve výši 4 125 Kč.
- odložení instalace vazeb Žantovy lípy na rok 2026 s tím, že se vedení města na provedení prací pokusí získat dotační prostředky.

RM neschvaluje

- slevu z nájmu za II., III. a IV. čtvrtletí roku 2025 společnosti Sport Falco, IČ: 63205289, nám. Dr. Karla Kramáře 227, 512 11 Vysoké nad Jizerou a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.
- slevu z poplatku za užívání veřejného prostranství u cukrárny na náměstí ve Vysokém nad Jizerou společnosti Hagus Trade, s. r. o., IČ: 04726901, Ocelkova 643/20, Černý Most, 198 00 Praha a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.

RM bere na vědomí

- informace o výpovědi M. Brádlerové a ukončení provozu papírnictví v domě č. p. 126 ve Vysokém nad Jizerou k datu 31. 12. 2025.

- informace o nutné rekonstrukci plynové kotelny v ZŠ, schvaluje cenovou nabídku na provedení rekonstrukce předložené od společnosti Jamas - teplo domova s. r. o., IČ: 28855868, Myslivecká 453, 513 01 Semily za cenu 831 432 Kč bez DPH a pověřuje místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického vyřízením objednávky.

16. RM dne 21. října 2025

RM schvaluje

- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a dohody o umístění stavby č. IV-12-4028025/SOBS VB/1 SM-Vysoké nad Jizerou, ppč. 1558/2, KNN, SR na ppč. 1642/2, 1558/1, 2317/2, 1558/3, 1643/3, 2318/2, 1559/2, 1559/1, 1559/3, 1558/4, 1558/5, 1558/2 a 1642/5 v k. ú. Vysoké nad Jizerou, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem této smlouvy.
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a dohody o umístění stavby č. IV-12-4027825 SM-Vysoké nad Jizerou, Sklenařice, ppč. 37/1, kNN na ppč. 37/1 v k. ú. Sklenařice, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem této smlouvy.
- uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene - služebnosti na stavbu č. IV–12–4015747 SM, Tříč, ppč. 1341 na ppč. 2532/1 v k. ú. Tříč, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem této smlouvy.
- poskytnutí příspěvku ve výši 10 000 Kč společnosti Malyra, s. r. o., Mnichovo Hradiště, IČ: 29130140, Na Návsi 44, 295 01 Mnichovo Hradiště za poskytnutí sociálních služeb našemu občanovi a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.
- opakovaně bezplatné zapůjčení polní kuchyně PK 60 spolku Městečko na dlani, z. s., IČ: 05088755, Vysoké nad Jizerou 408, 512 11 Vysoké nad Jizerou s tím, že ji bude udržovat v provozuschopném stavu a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.
- objednání akce Pietní jízda vždy (28. 10.) jednou za pět let a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.
- poskytnutí finančního příspěvku ve výši 10 000 Kč spolku Přátelé vojenské historie Vysoké nad Jizerou (J. Boch) na nákup státní vlajky se žerdí, která bude používána při pietních aktech na území našeho města a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou vyřízením této záležitosti.
- dodatek č. 1 ke Smlouvě o spolupráci (převzetí nepotřebného textilu, párované obuvi a funkčních hraček) se společností Dimatex CS, s. r. o., IČ: 43224245, Stará 24, Svárov, 460 01 Stráž nad Nisou a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou jeho podpisem.

RM bere na vědomí

- informace o realizování naučné stezky Skiareálem Šachty, s. r. o. na některých vybraných pozemcích a v okolí cest, vše v majetku města.
- Výroční zprávu o činnosti ZŠ Vysoké nad Jizerou za školní rok 2024/2025.
- informace o uzavření MŠ Vysoké nad Jizerou v době vánočních svátků v termínu od 29. 12. 2025 do 2. 1. 2026.

Zprávy vedení města

Co všechno jsme společně zvládli v letošním roce

Vážení čtenáři Větrníku,

rok 2025 byl pro nás ve vedení města hektický a co do množství investic rekordní. Chceme vás na tomto místě seznámit alespoň s tím nejvýznamnějším, co se v letošním roce podařilo.

V rámci první etapy vysockého úseku „Rekonstrukce silnice Roprachtice – Kořenov“ jsme v hlavní silnici vyměnili původní vodovodní řad. Vyměněno bylo celkem 1,2 km litinového potrubí z počátku třicátých let. Zbavili jsme se tím nechtěných úniků vody na tomto páteřním řadu a podstatně snížili ztráty ve vodovodní síti. Na akci jsme obdrželi dotaci ve výši 1 998 229,51 Kč z Fondu ochrany vod Libereckého kraje. Výměna vodovodu byla složitá a mnohdy ji provázely komplikace a zmatky. Děkujeme proto za trpělivost a pochopení.

Ve spolupráci s Libereckým krajem jsme vybudovali v hlavní silnici novou dešťovou kanalizaci. Odvodňuje úsek silnice zhruba od školky ke kostelu svaté Kateřiny a následně ústí do nově vybudované retenční nádrže v parku za divadlem. O náklady se dle dohody s Libereckým krajem podělíme rovným dílem.

V souvislosti s budováním dešťové kanalizace a vodovodu jsme provedli též **rekonstrukci splaškové kanalizace v úseku mezi muzeem a restaurací u Albíny a výměnu vodovodu v úseku od budovy divadla k bývalé drogérii.** Tyto akce jsme uhradili výhradně z prostředků města.

Rekonstrukce vodovodu v hlavní silnici byla na začátku listopadu plynule následována opravou podloží a **předlážděním části náměstí.** Konečně je tedy průjezd přes náměstí zase bezpečný i pro řidiče, kteří to tu neznají.

V průběhu roku také proběhla **rekonstrukce veřejného osvětlení**, a to výměnou starých lamp za úsporná LED svítidla s teplým bílým světlem (úspora el. energie až 75 %). Na tuto investiční akci jsme využili dotaci ve výši 2 131 500 Kč od Ministerstva průmyslu a obchodu ČR z programu EFEKT NPO 1 2022 komponenta 2.2.2.

V souvislosti s havárií bylo nutné opravit **plynové kotle v budově základní školy.** Protože však těmto kotlům bylo více než dvacet let, rozhodli jsme se pro výměnu za nové kondenzační kotle, úspornější, a se smart řízením přes mobilní aplikaci. Funkci topičů ve škole převzali techničtí zaměst-

nanci města. Investice byla financována výhradně městem.

Novými plynovými kotli pro vytápění prostor úřadu a restaurace byla vybavena též budova radnice. I tato výměna byla hrazena z prostředků města, stáří kotlů a jejich poruchovost nám bohužel nedaly jinou možnost.

K modernizaci došlo též v obou našich školních kuchyních – kuchyň mateřské školy byla vybavena novým konvektomatem a sporákem a kuchyň základní školy novou plynovou smažicí pánví. Původně jsme s nákupem čekali na dotaci přes místní akční skupinu, ale neměli jsme šanci, uhradili jsme proto modernizaci z prostředků města.

V letošním roce byl též dodán **nový dopravní automobil pro výjezdovou jednotku hasičů.** Část ceny uhradilo prostřednictvím dotace Ministerstvo vnitra České republiky, část pak Liberecký kraj z programu Dotace jednotkám PO obcí LK k programu Ministerstva vnitra ČR.

Za přispění dotačních prostředků z Dotačního fondu Libereckého kraje z programu **Infrastruktura cestovního ruchu** byla pořízena **nabíjecí stanice pro elektrokola s příslušenstvím a se stojanem.**

Kromě větších investic však stojí za řeč i ty drobnější. Jsou jimi například **opravy vodovodních hrnků a kanálových poklopů po celém městě, opravy chodníků, nová garážová vrata u hasičské zbrojnice, ozvučení zvoniček ve Staré Vsi a ve Sklenařicích nebo probíhající rekonstrukce bytu v domě č.p. 28.** Všechny jsou hrazeny z prostředků města a realizovány s výrazným přispěním městských zaměstnanců.

Kromě stavebních a technických investic se **snažíme i o zachování základních služeb ve městě**, což je postupem času bohužel čím dál obtížnější. V roce 2025 jsme přispěli 150 tisíc korun na zachování provozu lékárny a kvůli udržení poštovních služeb jsme zřídili pobočku Pošty Partner.

Dbali jsme i o rozvoj městského Skiareálu Šachty, město zapůjčilo Skiareálu Šachty prostředky na vybudování nové zasněžovací větve a modernizaci areálu. Snad nás tedy zima nezklame.

Vážení čtenáři, zima je za dveřmi, město zakrátko (alespoň doufejme) přikryje sníh a všichni si přece jenom před začátkem nového stavebního a investičního období trochu odpočineme.

Přejeme vám tedy jménem vedení města, městských zaměstnanců i zastupitelů příjemné prožití vánočních svátků, plno zimních radovánek, ale hlavně hodně zdraví a štěstí do nového roku.

Mgr. Lucie Vaverková Strnádková,
starostka
Ing. Jaroslav Nechanický,
místostarosta

POŠTA PARTNER
Změna otevírací doby od 1. 1. 2026

PO	10:00 -	12:00	13:00 - 17:00
Út	8:00 -	12:00	
ST	10:00 -	12:00	13:00 - 15:00
ČT	11:00 -	15:00	
PÁ	8:00 -	12:00	

Při vzniku omrzlin je první pomoc vždy klíčová, říká lékařka Lucie Smrčková

Vysočtí lékaři Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie se občas setkávají i s léčbou omrzlin, zejména u horolezců, ačkoli tyto případy tu nejsou příliš časté. MUDr. Lucie Smrčková, působící zde téměř pětadvacet let, v rozhovoru tuto problematiku přibližuje. Popisuje rozpoznání omrzlin, poskytnutí první pomoci v terénu i následnou léčbu včetně amputace postižených prstů. Zároveň vzpomíná na začátky svého působení v Ústavu a na zkušenosti, které ji formovaly jako lékařku.

Co vás vedlo k tomu, že jste začala pracovat právě v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie?

Lákala mě představa života na horách a zároveň jsem se chtěla věnovat plastické chirurgii. Od dětství jsem jezdila do Rokytnice nad Jizerou, měla jsem to tu moc ráda. Když jsem tehdy náhodou narazila na inzerát s nabídkou práce ve Vysokém, připadalo mi to jako ideální spojení obou mých přání.

Věnovala jste se plastické chirurgii už předtím?

Původně jsem pracovala v Praze v Thomayerově nemocnici, kde jsem složila atestaci z obecné chirurgie. Po ní jsem začala profesně směřovat k mamologii. Brzy mi však došlo, že onkologická chirurgie pacientkám sice zachraňuje život, zároveň ale i mnoho bere. Mým cílem se proto stalo získat atestaci z plastické chirurgie, abych jim mohla nabízet i rekonstrukční zákroky. V té době však byla všechna velká pracoviště plastické chirurgie v Praze plná, a tak jsem hledala příležitost jinde. A právě touto shodou okolností se mi naskytla možnost působit ve Vysokém.

Plány se tedy postupně změnily?

Ano. Ve Vysokém jsem objevila krásu chirurgie ruky a už u ní zůstala.

Jak složité byly začátky na takto specializovaném pracovišti? S onemocněními ruky se lékaři na obecné chirurgii nesetkávají tak často, že?

Bylo to samozřejmě jiné. Nastoupila jsem však přibližně měsíc po kolegovi Jiřím Paroulkovi, což se ukázalo jako velká výhoda. Byl moc fajn, také nový, ale měl proti mně měsíc náskok. Stačil se tedy už zorientovat a ochotně se vším radil. Moc mi to tenkrát pomohlo. Celkově jsem tedy svoje začátky tady vnímala pozitivně.

První dny a týdny tedy nebyly stresové?

Nejvíc ve stresu jsem byla, když jsem poprvé sloužila. Byla jsem tu úplně sama – jediný lékař v celé nemocnici. To je něco, co ve velkých nemocnicích nezažijete. Tam si člověk může kdykoli někoho přivolat na pomoc nebo se poradit. V Krči jsme třeba sloužili ve čtyřech. Ale každý si postupem času zvykne.

Vysocký Ústav je specifický i tím, že téměř polovina zdejších lékařů, včetně vás, bydlí ve služebních bytech přímo v areálu nemocnice. Nastěhovala jste se tam hned na začátku?

Nejdřív jsem bydlela přímo v nemocnici v lékařském pokoji, takzvané Lavině. Nastoupila jsem v říjnu a následovala zima bohatá na sníh. Podkrovní pokoj měl jen jedno střešní okno, které bylo pořád zasněžené, a člověk si s jistou nadsázkou skutečně připadal jako pod lavinou. Později jsem vystřídala

dva byty ve Vysokém, až jsem se nakonec vrátila zpět do nemocnice, kde se mezitím uvolnil větší byt. Tehdy už jsem měla dvě dcery a potřebovaly jsme víc prostoru.

Kromě chirurgie ruky se tu téměř jako jediná věnujete otoplastice, tedy plastické operaci odstátých uší.

Občas tyto zákroky dělají i kolegové MUDr. Radek Lhotský a MUDr. Ludmila Fialová, ale většinu z nich provádím já. Každý z nás preferuje určitou oblast, a k něčemu naopak blízko nemá. Mně otoplastika bavila, a tak postupem času došlo k tomu, že se jí téměř výhradně věnuji já – stejně jako například píchání uší kvůli náušnicím. Možná je to i tím, že mám k dětem blízký vztah a dokážu se s nimi dobře domluvit, aby pro ně zákrok nebyl nepříjemným zážitkem.

Je pravidlem, že se otoplastika provádí předtím, než dítě nastoupí do školy?

Většinou ano. Ideální je předškolní věk – děti už nejsou tak malé a lépe spolupracují. Zároveň se často právě v tomto období začleňují do nového kolektivu. Je proto vhodné provést zákrok tak, aby do něj dítě vstupovalo už po operaci.

Jak je tento zákrok častý?

Případů je poměrně dost. Dá se říct, že je spíše výjimkou, pokud během pracovního týdne tento zákrok neprovádím.

Máte kromě toho ještě jinou specializaci?

Pokud k nám přijde pacient s omrzlinami, často končí právě v mé péči. Léčíme omrzliny na rukou i nohou a lezecký svět se proto v těchto případech mnohdy obrací přímo na nás, respektive na mě. Stane se, že na dálku konzultuji omrzliny s horolezcem, který je ještě v Nepálu.

Proč se na tuto problematiku zaměřujete právě vy?

Mám k horám a lezení blízký vztah, takže jsem se o naše případy omrzlin zajímala. V současnosti už se na mě

pacienti obrací sami. Nyní o této problematice i přednáším jak na lékařských kurzech, tak i na pravidelném Pelikánově semináři horské medicíny. Nedávno mě také oslovili s žádostí o přednášky na lékařské fakultě v Praze v rámci předmětu horské medicíny.

Dá se říci, že omrzlinami jsou nejvíce ohrožené prsty?

Obecně platí, že omrzliny nejčastěji postihují obnažené a špatně prokrvené části těla – ušní boltce, nos, tváře a samozřejmě prsty na rukou i nohou. Zvlášť pokud jsou v těsné nebo vlhké obuvi.

Kdy člověku hrozí jejich vznik?

Rizikové faktory souvisí jak s prostředím, tak se zdravotním stavem daného člověka. K vlivům prostředí patří intenzivní chlad, mráz, vítr nebo vysoká nadmořská výška. Omrzliny pak hrozí zejména při dehydrataci, vyčerpání, nedostatečné přípravě či vybavenosti pro outdoorovou aktivitu. K dalším rizikům řadíme alkohol, kouření a onemocnění, která způsobují poruchy prokrvení, například cukrovku nebo aterosklerózu.

Po jaké době ve výše uvedených podmínkách k omrzlinám dochází?

Vzhledem k různým faktorům nelze přesně určit, po jaké době nebo při jaké teplotě omrzlina vznikne. Navíc na začátku všechny omrzliny vypadají podobně. Proto je velmi důležité zahájit účinnou první pomoc a léčbu hned, jakmile máme podezření na jejich vznik.

Jak je tedy poznat?

Pacient má postižená místa bledá a chladná, někdy se objeví promodrání kůže, změny citlivosti nebo bolest. V pozdější fázi často vznikají puchýře. Omrzliny mohou dosahovat až tří stupňů závažnosti podle hloubky poškození tkáně. Zásady první pomoci, která je v těchto případech klíčová, ale zůstávají vždy stejné.

Co je třeba udělat?

Pokud jsme venku a máme podezření na omrznutí, nejdůležitější je zamezit dalšímu působení chladu. Dále je třeba odstranit vše, co postiženou část těla může tísnit – například prsteny – a podat pacientovi teplé sladké tekutiny. Jestliže se nacházíme daleko od civilizace a jsme vybaveni, můžeme v terénu podat léky proti bolesti, například Aspirin nebo Ibalgin. Postižená místa je nutné chránit před dalším poraněním a následně pacienta co nejdříve dopravit k ošetření. Pokud je k dispozici například horská chata, pacienta bychom měli převléknout do suchého teplého oblečení a podat mu teplý sladký nápoj. Je-li to možné, omrzlá místa ponoříme do teplé, nikoli však horké, lázně. Jestliže již vznikly puchýře, nepropichujeme je, pouze sterilně kryjeme. Dále můžeme podávat léky proti bolesti a zajistit co nejrychlejší a bezpečný transport do zdravotnického zařízení.

Jak probíhá léčba, když se pacient dostane k vám na ošetření?

Pacienta v první řadě vyšetříme a zhodnotíme, zda je nutná hospitalizace. Pokud ano, zahájíme intenzivní léčbu léky na zlepšení prokrvení, antibiotiky a kortikoidy. Samozřejmostí jsou i denní převazy. Podobnou péči, pouze ve formě tabletek, dostává i ambulantní pacient. Cílem této terapie je zachránit maximum tkání a vyhnout se amputaci. Nebo alespoň amputovat co nejméně.

Hned od začátku víte, že amputace bude nutná?

U čerstvých omrzlin to nelze s jistotou říct. Veškerá léčba má za cíl amputaci předejít. Kromě léků posíláme pacienty do hyperbarické komory. Důležitým faktorem je trpělivost pacienta i lékaře.

Jak dlouho to trvá?

Je to proces trvající přibližně tři až čtyři měsíce. Pacienti jsou v případě nutnosti určitou dobu hospitalizovaní. Po propuštění dál berou léky, chodí do

hyperbarické komory a s postiženými prsty relativně běžně fungují. Čekáme na demarkaci neboli ohraničení odumřelé tkáně a teprve potom amputujeme. Děláme vše proto, aby ztráty byly co nejmenší.

Jsou to výhradně horolezci?

V naší nemocnici ano. Ve velkých městech se lékaři s omrzlinami setkávají především u lidí bez domova, ti se k nám ale obvykle nedostávají. Paradoxně u nás tyto případy řešíme nejčastěji v létě nebo na začátku podzimu. Důvodem je, že právě v tomto období vrcholí horolezecká sezóna ve vysokých horách, kde k omrznutí dochází nejčastěji.

Kolik takových případů se k vám dostane?

Není jich mnoho – ošetřujeme obvykle tři až čtyři případy ročně.

kcai

Spokojenost pacienta je pro mě tou největší satisfakcí, říká lékař Radek Lhotský

Kombinuje preciznost chirurga s citem pro estetiku. MUDr. Radek Lhotský, který ve Vysokém nad Jizerou působí od roku 2010, se kromě chirurgie ruky specializuje například i na rekonstrukce prsu po onkologických onemocněních nebo estetickou chirurgii. V rozhovoru přibližuje, čím je jeho práce výjimečná a jak ho formovaly zahraniční stáže i zkušenosti z různých pracovišť.

Co předcházelo začátku vašeho působení v Ústavu chirurgie ruky aplastické chirurgie?

Svou lékařskou dráhu jsem zahájil jako všeobecný chirurg v Trutnově – v době, kdy každá specializace vyžadovala nejprve zkušenosti ve všeobecné chirurgii. Po složení první atestace jsem se v roce 2008 přesunul do Olomouce, kde jsem začal pracovat na oddělení plastické chirurgie – oboru, který mě vždy přitahoval. O rok později jsem se rozhodl rozšířit své zkušenosti v zahraničí a odjel do Velké Británie, do Manchesteru. Téměř dva roky jsem tam pracoval na oddělení popálenin a plastické chirurgie univerzitní nemocnice Wythenshawe.

To byla asi velká změna – už po roce v novém oboru se odhodlat k práci v zahraničí.

Nováčka samozřejmě hned nepustí k operacím. Začíná spíš s organizačními záležitostmi, stará se o oddělení, slouží a ošetřuje menší úrazy. K samotným operacím se lékař dostává až po několika letech v rámci tréninkového systému.

Liší se fungování nemocnic v Británii od toho našeho?

Jejich systém jsem vnímal jako poměrně málo efektivní. Zákroky po úrazech se často odkládaly i o dva týdny a v noci se operovalo jen výjimečně. Vše na mě působilo dost „zkostnatěle“ ve srovnání s podmínkami u nás.

Věnovali jste se tam i chirurgii ruky?

Většina pacientů, které jsem měl na starosti, spadala právě do tohoto podoboru. Oddělení, na němž jsem působil, pokrývalo rozsáhlou oblast severní Anglie a zároveň poskytovalo specializovanou péči v rámci popáleninové medicíny pro velkou část celé země. Bylo to mimořádně dynamické prostředí – rozhodně jsme se tam nenudili.

Proč jste tam nakonec nezůstal?

Po profesní i vzdělávací stránce mi britský systém nenabízel tolik prostoru k rozvoji jako ten český.

Takže vám ta zkušenost příliš nedala?

Naopak, otevřela mi obzory. Viděl jsem mnoho různých přístupů, což je pro chirurga nesmírně cenné. I tehdy, když si člověk uvědomí, že by se něco mělo dělat jinak. Získal jsem také jistotu v medicínské angličtině, přestože jsem se tam kvůli množství cizinců setkával spíš s „pseudoangličtinou“.

A jak jste se tedy dostal do Vysokého?

Byl jsem tu na stáži a od začátku se mi zdejší prostředí i kolektiv moc líbily. Krátce poté se vypsalo rezidenční místo, a protože jsem už v Anglii zůstávat nechtěl, přihlásil jsem se. Původně jsem měl v plánu se po roce či dvou do Británie vrátit, ale nakonec k tomu nedošlo. Získat tam atestaci je velmi obtížné – už jen dostat se do vzdělávacího systému je problém. Rozhodl jsem se proto složit atestaci tady. Mezitím se nám narodily děti a už jsem nechtěl cestovat. Dřív jsem tam byl třeba dva týdny v kuse a vracel se jen na víkend. S rodinou by to už nešlo – museli bychom se přestěhovat, a to jsem nechtěl.

Manželku jste se ke změně nepokoušel přemluvit?

Ne, byl jsem tu spokojený. Viděl jsem v práci ve Vysokém velký potenciál a cítil jsem, že se tu mohu hodně naučit. Velkou výhodou je, že se nový lékař brzy dostane k operacím. Je to jiný přístup než na velkých pracovištích. I tak mi ale trvalo přibližně dva roky, než jsem se v problematice ruky zorientoval.

Ústav je specifický i tím, že má vlastní tým fyzioterapeutek, což je při léčbě zásadní. Zřejmě i proto je léčba tak efektivní, že?

Naše fyzioterapeutky dokážou doslova zázraky. Tím, že se specializují výhradně na problematiku ruky a skutečně jí rozumějí, dosahujeme díky časné rehabilitaci výborných výsledků. U ruky je klíčové začít s terapií co nejdříve – čekat se nesmí. Musí být zajištěná úzká návaznost mezi operací a fyzioterapií, jinak výsledek nikdy nebude ideální. V tom má Ústav velkou výhodu oproti jiným pracovištím, kde je rehabilitace ruky často upozaděná. Operace může být provedena naprosto stejně, ale bez správné rehabilitace dopadne výsledek hůř. A právě v tom je kouzlo vysockého Ústavu – nikde jinde to takto nefunguje.

Momentálně tu pracujete na částečný úvazek. Tak jste to měl od začátku?

Ne, zpočátku jsem měl plný úvazek. Postupně jsem ho začal zkracovat, protože bydlím v Trutnově a tam jsem si s kamarádem–chirurgem založil soukromou ordinaci. Zaměřujeme se především na chirurgii ruky a menší plastické zákroky, které lze provádět ambulantně. Pokud je třeba složitější operace, posílám pacienty sem do Vysokého, kde je odoperuji. V současnosti pracuji ve Vysokém dva dny v týdnu – jeden den

se věnuji ambulanci, druhý den operativě. Důvodem je i dojíždění, protože to zabere hodně času.

Pracovišť ale máte ještě víc.

Ano, kromě toho ještě nepravidelně pracuji v Mladé Boleslavi a v Praze, kde se specializuji čistě na estetickou chirurgii. Výhodu vidím v tom, že se setkávám s různými systémy a operačními technikami ostatních lékařů, což mě neustále posouvá dál.

Kombinace chirurgie ruky a estetické chirurgie vám tedy vyhovuje nejvíc?

Ano, je pro mě ideální. Vnímám to tak, že opravdu pomáhám pacientům – například na Trutnovsku jsem v této odbornosti jediný. Kdybych tam nebyl, museli by pacienti cestovat do Hradce Králové nebo sem. To je pro ně, zejména pro seniory, logisticky náročné. Hodně operuji například bazaliomy, což je problém týkající se hlavně starších lidí.

Je pravda, že v horských oblastech je výskyt tohoto onemocnění vyšší?

Obecně se to asi přesně říct nedá, pravděpodobně to není podloženo studiemi. Na vznik bazaliomu má vliv více faktorů, především expozice UV záření, které je v horách silnější. Z mého pohledu těchto případů ale skutečně přibývá – v současnosti se s nimi setkávám mnohem častěji než na začátku svého působení zde.

Hodně se věnujete i rekonstrukcím prsu po onkologickém onemocnění – to musí být pro ženy velmi citlivé téma. Jak těžké je o tom s nimi komunikovat?

Myslím, že nejtěžší je zjištění, že se jich problém týká, a pak samotná onkologická léčba. Když pacientky přijdou k nám, většinou už tuto situaci zpracovaly. Společně pak řešíme, jaké možnosti rekonstrukce existují. Někdy je pro ně těžké pochopit, že nelze vytvořit stejný prs, jaký měly původně. Přesto jsou často spokojeny i s horším výsledkem, než by to bylo u čistě kosmetické operace. Složitější je to jen tehdy, když mají představy, které nejde splnit – například co se týče velikosti nebo typu implantátu.

Jaký je nejčastější postup při rekonstrukci prsu?

Většinou prs rekonstruujeme z vlastní tkáně pacientky. Využíváme její tuk, který se odsaje a aplikuje do zbytku odstraněného prsu. Pokud chirurg při mastektomii ponechal dostatek kůže, lze prs vytvořit i bez použití implantátu.

Přebytečná kůže se tedy ponechává záměrně?

Ano, je ideální, pokud zůstane větší množství kůže, protože s ní můžeme dále pracovat. Problém nastává, když jí je odebráno hodně, a pacientka je navíc po ozařování. Ozáření, zejména protonové, tkáň výrazně poškozuje. Jediným řešením je pak vytvoření volného laloku například z břicha, což je velmi složitá mikrochirurgická operace, kterou ve Vysokém neprovádíme. My se zaměřujeme na práci s tukem a okolní tkání, již lze částečně přesunout. Touto metodou dokážeme vyřešit až devadesát procent případů.

Jaký je postup těchto zákroků?

Při první návštěvě se odsaje tuk, který je následně zpracován. Poté se aplikuje do oblasti prsou. Tukem se oblast nejen vyplní, ale zároveň se uvolní i různé vtaženiny. Současně tím v řadě případů pacientkám pomáháme od bolestí v dané oblasti, které vznikají v důsledku zjizvení drobných nervů. Mnohé pak popisují ústup bolestí vystřelujících do horní končetiny – pro spoustu z nich je to doslova zázrak. Po této první fázi se prs často začne sám formovat. Následuje další aplikace tuku, obvykle po čtyřech měsících. Tento proces se opakuje podle potřeby, až je dosaženo optimálního tvaru – někdy ani není nutné použít implantát.

Kdy se tato metoda začala využívat?

Celosvětově přibližně před více než dvaceti lety. Já ji používám deset let, od

doby, kdy jsem se vrátil ze stáže v Belgii.

Kolik rekonstrukcí prsu ročně zhruba provedete?

Přesné číslo nevím, ale každý týden jich dělám několik, výhradně ve Vysokém. Každou pacientku samozřejmě operuji několikrát. Lze říct, že jedna rekonstrukce prsu vyžaduje přibližně rok práce.

A čistě kosmetických úprav poprsí přibývá?

Nejspíš ano, ale souvisí to i s praxí konkrétního lékaře – například na doporučení se ke mně objednává stále více pacientek. V posledních pěti letech počet těchto zákroků opravdu roste. Je pravda, že estetická chirurgie je dnes dostupnější a finančně si ji může dovolit více žen.

Jak těžké je skloubit chirurgickou práci s estetickým citem? Předpokládám, že většina žen si přeje přirozeně vypadající poprsí.

Mám své zásady i hranice toho, co jsem ochoten a schopen dělat. Odmítám provádět zákroky, které by mohly vést ke zdravotním komplikacím. Například použití příliš velkých implantátů je rizikové. To platí nejen u operací prsou, ale i u dalších estetických zákroků.

Když se vrátím k vašim zahraničním zkušenostem – kromě práce v Anglii jste absolvoval také stáže v Nizozemsku a Belgii, jak jste už zmínil. Na jakou oblast jste se tam zaměřoval?

V roce 2015 jsem absolvoval půlroční stáž zaměřenou na obličejovou plastickou chirurgii – tři měsíce jsem strávil v Rotterdamu a tři v Gentu v Belgii. Šlo o kombinaci rekonstrukční a estetické chirurgie obličeje. Díky stáži jsem získal rozsáhlé know-how, které využívám dodnes. Právě tam jsem se například naučil techniku přenosu vlastního tuku – tehdy u nás ještě téměř neznámou.

V poslední době jste absolvoval také stáž v Kalifornii. Týkala se rovněž plastické chirurgie?

Ano. Už v době přípravy na atestaci mě zajímala problematika řešení projevů stárnutí obličeje. Postupně jsem se začal věnovat různým technikám, jak dosáhnout co nejlepších výsledků. Do Kalifornie, ale i na další místa ve světě, jsem se vydal především proto, že jsem chtěl důkladněji poznat speciální techniku liftingu obličeje označovanou jako deep plane facelift. Jde o moderní metodu omlazení obličeje, jejíž základy sice sahají desítky let zpět, ale dnes zahrnuje řadu inovativních postupů. Technika zasahuje do hlubších vrstev obličeje a patří v současnosti k těm nejpokročilejším a nejúčinnějším. Stáže a návštěvy zkušených chirurgů jsou přitom nesmírně přínosné. Pokud se chce lékař určitou metodu opravdu dobře naučit, musí ji vidět naživo u někoho, kdo ji dokonale ovládá. Je důležité pozorovat, jak chirurg stojí, jaké používá nástroje a jak pracuje s tkání. Přestože jsem tuto techniku používal už dříve, po osobní zkušenosti ze stáží jsem se v ní dokázal výrazně zdokonalit.

Můžete tuto metodu přiblížit?

Obličej se skládá z pěti vrstev – kůže, podkoží, svalově-vazivové vrstvy, řídké tkáně s nervy a svalů. Zásadní rozdíl oproti klasickému liftingu spočívá v tom, že se nepracuje v podkoží, ale ve čtvrté vrstvě. V té se nenacházejí cévy, takže je zákrok zároveň šetrný. Při operaci se posouvají první tři vrstvy dohromady, díky čemuž jsou výsledky velmi dobré a především trvalé. Jizvy se hojí bez problémů a bývají téměř neviditelné.

Jaký zákrok je v estetické chirurgii v současnosti nejpopulárnější?

U většiny plastických chirurgů vede operace očních víček. Hned za ní následují úpravy poprsí – modelace nebo redukce.

Co vás na vaší práci nejvíc naplňuje?

Stejně jako většinu chirurgů mě naplňuje to, když po operaci vidím její efekt. U chirurgie ruky je ten výsledek ještě zřetelnější – člověk, který dříve nemohl hýbat prsty, to najednou dokáže. Změní mu to život. Řešíme problémy, s nimiž si jiní chirurgové často neporadí. V tom je plastická chirurgie fascinující – máme jiné techniky a jsme naučeni s tkáněmi pracovat odlišným způsobem. A když to funguje a pacient je spokojený, cítím obrovskou satisfakci. *kcai*

50 let Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie – druhé desetiletí nového milénia

Období mezi lety 2011 a 2020 představovalo pro Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou jednu z nejdynamičtějších etap v jeho historii. Deset let plných rekonstrukcí, odborného růstu, mezinárodních úspěchů i zásadních personálních změn ukázalo, že i malé zdravotnické zařízení může mít velký význam – a to nejen v regionálním, ale i celostátním měřítku.

Obnova areálu i modernizace provozu

Už počátek druhého desetiletí nového milénia přinesl výrazné změny spojené se stavebními úpravami. Rok 2011 byl pro vysocký Ústav přelomový. Celý areál prošel rozsáhlou rekonstrukcí – vyměnilo se 203 oken, budovy byly zatepleny a historický koridor z roku 1975 získal novou fasádu. Zásadní proměnou prošla také lůžková část a zastaralý výtah, který byl nahrazen moderním zařízením odpovídajícím současným provozním požadavkům. Rekonstrukce byla financována z více zdrojů. Na projektu se finančně i organizačně podílel samotný Ústav, město Vysoké nad Jizerou a z více než poloviny také Evropská unie prostřednictvím dotační podpory. Přestože šlo o rozsáhlé práce, podařilo se zachovat plynulý chod zařízení – provoz byl

omezen pouze na dva týdny během výměny oken. V roce 2014 se okna vyměnila také v obytné budově, dílně a na ubytovně. Současně došlo k modernizaci kancelářských prostor.

Odborný růst a spolupráce

Ústav se však měnil nejen fyzicky, ale i lidsky, kdy výrazně personálně posiloval – v roce 2012 měl 69 zaměstnanců, o dva roky později už 74, z toho 10 lékařů. Současně rozšiřoval odborné aktivity a spolupráci s profesními organizacemi. Ve zmíněném roce se stal členem České společnosti terapie ruky, která sdružuje lékaře, fyzioterapeuty i ergoterapeuty zaměřené na léčbu a rehabilitaci horní končetiny.

O dva roky později začal Ústav aktivně vstupovat do vzdělávací činnosti – ve spolupráci s Českou společností chirurgie ruky spustil specializované tříleté vzdělávací cykly rozdělené do šesti kurzů, z nichž polovina byla vedena vysockými lékaři. Ty sloužily k prohlubování znalostí zejména českých, ale i zahraničních lékařů. Prvního cyklu se zúčastnilo 430 absolventů.

Všechny uvedené aktivity přispěly ke stále se zvyšujícímu zájmu pacientů o péči na našem pracovišti. V roce 2017 byly překročeny hned dvě významné hranice – poprvé bylo ošetřeno více než 4 000 hospitalizovaných pacientů a zároveň počet ambulantních ošetření přesáhl 25 000.

Úspěchy doma i v zahraničí

Vysocký Ústav se v tomto období významně zapojil do mezinárodní odborné komunity. V letech 2016 a 2019 spolupořádal v Praze dvě mezinárodní konference asociace IBRA (International Bone Research Association), zaměřené na výzkum kostí, rekonstrukční chirurgii a regenerativní medicínu. Ústav při nich zastupoval MUDr. Radek Kebrle, který působil jako hlavní organizátor. Každé z těchto konferencí se zúčastnila přibližně stovka specialistů z celé Evropy.

Současně Ústav pořádal osvětové přednášky o prevenci úrazů na základních a středních školách a aktivně se podílel na vzdělávání zdravotníků v regionu. Organizoval každoroční odborná setkání sester a fyzioterapeutů v rámci programů celoživotního vzdělávání České asociace sester a profesní organizace fyzioterapeutů UNIFY. Specializaci nelékařského personálu podpořilo také absolvování akreditovaného kurzu znakového jazyka, kterého se zúčastnilo šest zaměstnankyň Ústavu.

Lékaři se pravidelně účastnili mezinárodních kongresů a odborných stáží v řadě evropských zemí, ale také ve Spojených státech, Brazílii, Japonsku a Jižní Koreji. Díky tomu do Vysokého nad Jizerou přicházely nejnovější poznatky a moderní chirurgické techniky, které se postupně uplatňovaly v každodenní praxi.

Čtyřicet let chirurgie ruky

Rok 2015 měl pro vysocké pracoviště symbolický význam – uplynulo čtyřicet let od zahájení programu chirurgie ruky. Výročí připomněl den otevřených dveří, kde si návštěvníci mohli prohlédnout přístroje, nástroje a používa-

né materiály. Významným počinem byl také křest knihy spisovatelky Heleny Rezkové *Vysocká nemocnice aneb od císaře pána k chirurgii ruky,* která zachytila historii vysocké nemocnice od jejího založení v roce 1899 a shrnula její vývoj až do současnosti.

S výročím byla spojena i dvojice odborných kongresů České společnosti chirurgie ruky a České společnosti terapie ruky, které se na podzim uskutečnily v Harrachově. Uznání se tam dočkala i emeritní primářka MUDr. Blanka Šinkorová, která obdržela pamětní medaili České lékařské společnosti J. E. Purkyně za celoživotní přínos oboru. O rok později navíc převzala také Poctu hejtmana Libereckého kraje, udělovanou osobnostem, které se zasloužily o rozvoj regionu.

Pro zájemce o historii nemocnice, kteří se nemohli zúčastnit dne otevřených dveří, byla v místním Vlastivědném muzeu připravena výstava *Vysocká nemocnice* otevřená téměř čtyři měsíce. Výročí zároveň připomnělo i město Desná, které věnovalo Ústavu výtěžek ze Symposia Desná 2015 – tradičního dřevosochání v zahradě Riedlovy vily. Zisk z aukce vytvořených děl byl použit na nákup nového anesteziologického přístroje, jenž nahradil dosavadní více než dvacet let starý model.

Nadační podpora i gesto vděčnosti

Na modernizaci Ústavu se výrazně podílely i neziskové organizace. Nadační fond Kapka naděje mezi lety 2011 a 2017 daroval řadu specializovaných přístrojů – dětskou kostní vrtačku, ultrazvuk či distrakční aparát Cube -Fix. Nadace Preciosa přispěla na zařízení určené k úpravě zápěstí a prodloužení kostí u dětí s vrozenou vývojovou vadou Radial Club Hand. Díky Nadaci Charty 77 mohli lékaři ve Vysokém jako první v České republice začít používat unikátní zevní distraktor pro operace dětských pacientů s vrozenými vadami. Tento přístroj umožňuje prodlužování a napřimování zkrácených končetin a stal se důležitým nástrojem při léčbě složitých vrozených deformit.

Věhlas nemocnice zároveň podpořila i úspěšná operace tenistky Petry Kvitové MUDr. Radkem Kebrlem, k níž došlo v prosinci roku 2016. Ta poté v roce 2018 jako projev vděčnosti a podpory Ústavu věnovala svou výhru ve výši 10 000 amerických dolarů, která byla součástí ocenění „Fed Cup Heart Award“ udělovaného prestižní hráčce Fed Cupu.

Trnitá cesta k dotaci

V roce 2016 se nemocnice rozhodla přistoupit k plánované modernizaci, protože stav obou budov již neodpovídal současným požadavkům na zdravotnická zařízení. Docházelo ke křížení tzv. čistých a špinavých cest ve zdravotním i kuchyňském provozu, většina pokojů neměla vlastní sociální zařízení a u řady lůžek nebyl zajištěn bezpečný přístup ze tří stran.Od roku 2017 se Ústav snažil získat státní dotaci na přístavbu a modernizaci areálu. Ministerstvo zdravotnictví tehdy vyhlásilo pro-

gram na podporu rozvoje a obnovy materiálně-technické základny regionálního zdravotnictví. Vedení Ústavu připravilo potřebné podklady a byla přislíbena dotace ve výši 60 milionů korun.

Přestože byly všechny podklady řádně doloženy, byl Ústav následně z programu vyřazen. Ministerstvo odůvodnilo tento krok tím, že parametry dotačního programu nebyly zvoleny transparentně a jiná zařízení neměla možnost se do programu přihlásit. Díky osobním jednáním a argumentům předneseným při návštěvě ministra zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha byla nemocnici nabídnuta možnost přihlásit se do nově připravovaného programu s jiným zaměřením, přičemž finanční pomoc byla opět přislíbena. Současně vedení Ústavu upozornilo na pochybení ministerstva, jelikož celý proces přípravy žádosti probíhal podle jeho pokynů.

Nemocnice se tedy nevzdala – rozhodla se pokračovat ve vlastním tempu a financovat část modernizace z vlastních zdrojů. V roce 2019, kdy si připomněla 120 let od svého založení, čelila komplikacím spojeným se zrušením veřejné soutěže na výstavbu nového pavilonu a rekonstrukci stávajícího lůžkového traktu. Důvodem byly vysoké nabídky stavebních firem, které téměř dvojnásobně převyšovaly rozpočtovanou cenu a finanční možnosti Ústavu.

Modernizace Ústavu i bez státní podpory

Vedení však našlo náhradní řešení. Byla vybudována nová studna s úpravnou vody a zahájena výstavba dvou moderních operačních sálů, které vznikly v druhém nadzemním podlaží pavilonu A, na místě původní převazovny a rehabilitace. Ty byly přesunuty do pavilonu B. Omezení provozu během pandemie covid-19 na jaře 2020 umožnilo dokončit stavební a technické práce a v červnu téhož roku byly slavnostně otevřeny nové operační sály, dospávací pokoje a vybudován záložní zdroj elektřiny. Vzniklo také nové parkoviště pro pacienty a personál.

Většinu stavebních prací nemocnice zvládla svépomocí, bez nutnosti externích dodavatelů. Celková investice činila 15 milionů korun. Současně se vedení začalo připravovat na veřejnou soutěž na výstavbu nového pavilonu E.

Odchod zkušených odborníků a vznik nové generace ve vysockém Ústavu

Na přelomu let 2019 a 2020 nastaly významné personální změny. Po odchodu tří klíčových lékařů – MUDr. Radka Kebrleho, MUDr. Jiřího Paroulka a MUDr. Simony Parkánové – a rezignaci ředitelky Ing. Marcely Škodové převzala dočasné vedení Ústavu starostka města Mgr. Lucie Vaverková Strnádková. V dubnu 2020, v době první vlny pandemie covid-19, byl do funkce ředitele jmenován Ing. Ludvík

Hovorka. Složitá situace byla alespoň částečně vykompenzována nástupem čtyř nových posil z řad lékařů.

V roce 2019 nastoupili MUDr. Petr Vondra a MUDr. Jiří Caithaml. O rok později pak tým rozšířili MUDr. Eliška Šulcová (nyní Čermáková) a MUDr. František Hájek, kteří tu s výjimkou prvně jmenovaného pracují dodnes.

„Do Vysokého nad Jizerou jsem přišel, protože jinde není pracoviště, kde by se dalo naučit chirurgii ruky v celé její komplexnosti. Za tuto příležitost jsem nesmírně vděčný. Na tomto oboru se mi líbí jeho šíře – propojuje znalosti ortopedické, plastickochirurgické, neurochirurgické i traumatologické," přibližuje rozsáhlý záběr oboru MUDr. Jiří Caithaml, který do svého nástupu v Ústavu působil jako všeobecný chirurg v Masarykově nemocnici Rakovník. „Fascinuje mě, že práci s kladivem střídá jemná preciznost pod mikroskopem i náročné rozhodování v ambulanci," doplňuje.

Obecným chirurgem byl i další z nově nastoupivších lékařů MUDr. František Hájek. „O chirurgii ruky jsem uvažoval už v době studia na vysoké škole, kdy jsem byl v Ústavu na kratší stáži. Nabízelo se to i proto, že tu mám kořeny – pocházím ze Tříče. Kromě toho se mi ale líbila jemná operativa na ruce," objasňuje svou cestu do našeho zařízení. „Nakonec jsem po absolvování medicíny několik let pracoval na všeobecných chirurgiích v okresních nemocnicích v okolí. Impulsem pro příchod do Vysokého byla hlavně situace na předchozím pracovišti, kdy jsme s kolegy hromadně podali výpověď. Na všeobecnou chirurgii jsem se již vrátit nechtěl a přál jsem si zůstat ve zdejším regionu. Došlo mi také, že chirurgie ruky je klidnější obor, kde nejde o život, a lákala mě i její vysoká specializace. Navíc jsou tu hory a úžasná příroda, což k mému rozhodnutí také přispělo," dodává MUDr. František Hájek.

Původním působištěm MUDr. Elišky Čermákové, pocházející z Ústí nad Labem, byla Nemocnice Mělník, kde se věnovala jinému oboru než výše zmínění lékaři – ortopedii. Po pěti letech na tomto oddělení se však rozhodla pro změnu. „Miluji ortopedii jako obor, ale zároveň jsem chtěla dělat něco, kde se snoubí ortopedie s jemnou precizní prací – a právě to nacházím v chirurgii ruky," vysvětluje.

Ústav potvrdil svou sílu – i v době proměn a nových výzev

Druhé desetiletí nového milénia představovalo významnou etapu rozvoje vysockého pracoviště. V průběhu těchto let se podařilo modernizovat zázemí a rozšířit odborné portfolio. Díky bohaté praxi a neustálému vývoji metod se postupně vyprofilovaly tři poradny, kterým se jednotliví lékaři věnují do hloubky – vrozené vývojové vady ruky (MUDr. Alena Schmoranzová), nemoci z chronického přetížení na horní končetině (MUDr. Tomáš Hellmuth) a problematika spastické ruky

(MUDr. Ludmila Fialová a v současnosti i MUDr. Daniela Horáčková). Pokračovalo se také v posilování mezinárodní spolupráce. Zároveň se připravila půda pro nástup nové generace lékařů, která přebrala štafetu svých zkušených předchůdců. I přes složité období pandemie a personálních změn Ústav potvrdil, že jeho síla spočívá v odbornosti, odhodlání a schopnosti přizpůsobit se novým výzvám. Desetiletí tak zakončil nejen s modernějším areálem, ale především s novým týmem, který pokračuje v odkazu svých učitelů.

kcai

Školní okénko

MŠ

Podzim u nás ve školce

Ačkoliv nám letošní podzimní počasí příliš nepřálo, snažili jsme se využít každou chvilku, kdy to šlo, a trávit s dětmi co nejvíce času venku. Na školní zahradě měly děti prostor k volné hře, pohybu i objevování. Právě zde nacházejí mnoho podnětů pro rozvoj svých fyzických i rozumových schopností, učení se spolupráci, komunikaci i vzájemné pomoci.

Podnikli jsme také několik delších vycházek do okolí. Jednou z nich byla oblíbená cesta „na kukuřice“ – k poli s nádherným výhledem na hory. Děti zde s nadšením pozorovaly podzimní proměny přírody a zkoumaly, co všechno se na poli skrývá. Dalším cílem byl „mluvící strom“, který děti poprosily o jeho plody – kaštany. Společně jsme si o stromech povídali, naslouchali šumění listů a sbírali poklady, které příroda nabízí.

Velkým zážitkem byla návštěva divadelního představení Andulka a loupežníci, které se konalo v rámci přehlídky *Krakonošův divadelní podzim*. Pohádka děti velmi zaujala – smály se a i fandily hlavním hrdinům. Po skončení představení nás čekalo milé překvapení: osobně se s námi setkal sám Krakonoš! Děti si s ním povídaly, a dokonce ho naučily kouzelné zaklínadlo na „zaříkávání počasí“.

Třída Soviček úspěšně dokončila Sportovní školičku, která dětem přinesla spoustu radosti, pohybu i nových dovedností. Na závěrečnou lekci se přišli podívat i rodiče, kteří mohli vidět, jak jejich děti pokročily. Na konci si všichni malí sportovci hrdě převzali zasloužené medaile.

Konec října se nesl ve znamení Halloweenu. Naše školka se proměnila v říši duchů, dýní a pavouků, ale rozhodně nikdo neměl strach – spíš spoustu legrace! Děti plnily zábavné úkoly a starší dokonce musely vyluštit šifru, aby se mohly s baterkami vydat do sklepa pro poklad. Odměnou jim byly nejen drobnosti, ale i pocit, že společně zvládly něco odvážného.

V dalších týdnech se už budeme ladit na adventní čas. Čekají nás tradice a zvyky, které dětem přiblíží kouzlo blížících se Vánoc. Plánujeme řadu akcí – divadelní představení, projektové dny, společné tvoření i slavnostní chvíle, při nichž si s dětmi užijeme klidnou a hřejivou atmosféru, která k tomuto období neodmyslitelně patří.

Poděkování základní škole

Rády bychom poděkovaly paním kuchařkám ze ZŠ, které nám v uplynulém období zajišťovaly obědy pro naši mateřskou školu. Velmi si vážíme vaší práce i podpory, kterou jste nám věnovaly. Děkujeme za výbornou stravu i spolupráci.

Zároveň děkujeme také městu Vysoké nad Jizerou za zajištění dovozu těchto obědů. Vaše podpora pro nás byla velkou pomocí a velmi si jí vážíme.

Poděkování městu Vysoké nad Jizerou

Velké poděkování patří i městu Vysoké nad Jizerou za nákup konvektomatu a sporáku do školní kuchyně. Díky tomuto vybavení se bude vařit rychleji, lépe a – jak věříme – i s menší spotřebou. A co je nejdůležitější, děti se budou mít zase o něco lépe. Děkujeme.

Kolektiv MŠ

ZŠ

Recyklohraní odměnilo školy z Libereckého kraje, které vedou žáky a studenty k environmentální odpovědnosti

Přesně 62 mateřských, základních a středních škol z Libereckého kraje se aktivně zapojilo do Celoroční hry vzdělávacího programu Recyklohraní aneb Uklidme si svět. V krajském srovnání se nejlépe dařilo Mateřské škole Jilemnice (okres Semily), která uspěla i v rámci celé ČR, když získala čtvrté místo. Cílem soutěže je motivovat pedagogy a žáky k aktivnímu zájmu o životní prostředí a jeho ochranu.

Druhé místo v již čtvrtém ročníku Celoroční hry obsadila Základní a mateřská škola Studenec (okres Semily) a bronz si odnáší Výtvarný kroužek Šikulové, Svijany (okres Liberec).

Body Recyklohraní rozdávalo po celý rok mimo jiné za plnění tematických úkolů, které byly zaměřeny třeba na odpovědnou spotřebu a omezení plýtvání nebo na důležitost stromů pro klima naší planety. Žáci a studenti si tak mohli stromy představit jako superhrdiny s různými super schopnostmi, a tím si připomenout jejich pozitivní vliv na životní prostředí. V řadě škol a školek dokonce strom či keř společně vysadili.

Další body děti získávaly za aktivní zapojení do úklidových prací v přírodě, za sběr nepotřebného elektra, starých baterií a mobilů, ale především za průběžnou práci v Celoročním cíli s ekologickou tematikou.

V celorepublikovém měřítku získalo body za některou z těchto aktivit téměř 1 600 škol. Přehled výsledků je k dispozici v kompletní výsledkové listině.

V Libereckém kraji se v regionálním pořadí nejlépe umístilo těchto deset škol:

Pořadí	Název školy	Body
1	MŠ Jilemnice	13 045
2	ZŠ a MŠ, Studenec, okr. Semily, p. o.	12 287
3	Výtvarný kroužek Šikulové, Svijany	6 965
4	MŠ Všelibice	4 645
5	ZŠ, Česká Lípa, Partyzánská 1053, p. o.	4 200
6	ZŠ, Jablonec nad Nisou, Liberecká 1734/31, p. o.	4 150
7	ZŠ speciální, Frýdlant, okr. Liberec, p. o.	3 765
8	MŠ Nové Město pod Smrkem	3 169
9	ZŠ Plavy	3 050
10	**ZŠ Vysoké nad Jizerou, p. o.**	2 881

Odměnou v regionech je příspěvek na exkurze

Nejúspěšnějších 400 škol v celorepublikovém srovnání bylo odměněno diplomy a poukázkami do nákupního řetězce v celkové hodnotě přes 500 tisíc korun. Prvním třem nejaktivnějším školám v každém kraji pak Recyklohraní přispívá částkou ve výši až 5 tisíc korun na exkurzi zaměřenou na udržitelné spotřebitelské chování.

Školy tak mohou zajet například do recyklačních provozů, do kompostáren, bioplynových stanic, na sběrné dvory či na dotřiďovací linky na obaly, do úpraven a čistíren vody nebo na ekofarmy. Jen v tomto školním roce se díky Recyklohraní vydalo z lavic do reálného provozu 1733 dětí, z toho 58 právě z Libereckého kraje.

„Regionální aktivity hrají v environmentálním vzdělávání klíčovou roli – propojují celostní témata s konkrétními místními souvislostmi, motivují k odpovědnému chování a posilují vztah dětí k místu, kde žijí. Díky nim se environmentální výchova nestává abstraktní teorií, ale živou a praktickou součástí každodenního života,“ upozorňuje Hana Ansorgová, ředitelka Recyklohraní.

Klimatická změna jako hlavní téma

Největší bodové ohodnocení mohly školy získat za systematickou a průběžnou práci v rámci Celoročního cíle školy s ekologickou tematikou.

„Jedním z aktuálních témat v environmentální oblasti je klimatická změna a způsoby, jak na ni reagovat a přizpůsobit se jí. Proto jsme kladli na tuto problematiku v uplynulém roce velký důraz a motivovali jsme školy, aby se nebály se žáky toto téma otevírat,“ zdůrazňuje Hana Ansorgová a dodává: *„Pedagogům jsme nabízeli celou řadu podkladů od webinářů a tematických úkolů s nabídkou aktivit a pracovních listů pro děti všech věkových skupin, až po zapojení do Celoročního cíle právě v oblasti klimatické změny.“*

Celoroční cíl s Recyklohraním je součástí projektu **EKOABECEDA pro klima aneb Se změnou začínáme v místě, kde žijeme, učíme se nebo pracujeme**, který je financován Evropskou unií v rámci Národního plánu obnovy. Partnery jsou Státní fond životního prostředí ČR a společnost Veolia ČR.

Poděkování patří také spoluorganizátorům programu a Celoroční hry, **společnostem ECOBAT a Elektrowin**, zejména z jejichž příspěvků Recyklohraní mohlo pro školy pořídit odměny.

Projekt Recyklohraní aneb Ukliďme si svět *vznikl v roce 2008 a jeho cílem je informovat a vzdělávat žáky či studenty MŠ, ZŠ a SŠ z celé ČR o problémech životního prostřední a nutnosti recyklace. V průběhu školního roku jsou vyhlašovány zajímavé úkoly s environmentální tematikou. Pedagogičtí pracovníci ke své práci mohou využívat učební materiál, tzv. Ekoabecedu. Zájemci o praktickou výuku recyklace se mohou zapojit do nejrůznějších sběrových akcí na podporu zpětného odběru použitých baterií a drobného elektrozařízení. Do června 2023 se do programu zdarma registrovalo přes 3 920 škol. Bližší informace o aktivitách v rámci projektu, včetně fotogalerie, lze najít na stránkách www.recyklohrani.cz nebo na www.facebook.com/recyklohrani.*

Hlavními partnery Recyklohraní, o.p.s. jsou společnosti ECOBAT s.r.o. a ELEKTROWIN, a.s

Kontakt pro další informace:

Jana Čechová, PR Manager
Open Communication, s.r.o.
E-mail: jana.cechova@open-com.cz
Tel. +420 603 574 631

Co plánujeme na ZŠ?

Přijměte pozvání k účasti na akcích, které jsme pro Vás v letošním školním roce připravili:

9. 12. 2025 – Vánoční jarmark, dílničky od 14 hodin, koncert od 16 hodin

březen/duben 2026 (termín bude upřesněn) – Velikonoční tvoření

8. 5. 2026 – Školní pochod

Srdečně děkujeme Cukrárně U Bachtíků za poskytnutí sponzorského daru ve formě dortu pro účastníky minulého školního pochodu. Děkujeme!!!

Návštěva IQ Landie

Liberecký kraj opět v letošním školním roce vyhlásil dotaci na dopravu žáků základních škol do IQ Landie.

Této nabídky jsme využili a s žáky 7. ročníku jsme v laboratoři vzdělávacího centra absolvovali výukový program Síla a pohyb. Na připravených stanovištích si děti plnily zadané úkoly a seznámily se tak s Newtonovými zákony a jejich využitím v praktickém životě. O plynulý průběh celé akce se starali lektoři, kteří byli v každém okamžiku nápomocní. Žákům se takový způsob výuky velmi zamlouval. Kladně hodnotili to, že si mohli vše vyzkoušet a ověřit. Zde jsou některá jejich vyjádření.

„Tento styl učení se mi velmi líbil, protože vidím, jak určité věci fungují. Velmi mě to bavilo."

„Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Líbilo se mi, že jsme si mohli vyzkoušet, jak to funguje. Ráda bych absolvovala další programy."

„Bylo to zajímavé a překvapivě zábavné."

L. Burgermeisterová

O letcích a letadlech...

V letošním roce si připomínáme 80. výročí ukončení 2. světové války. Tomuto tématu jsme se samozřejmě věnovali i ve škole a jednou z těch větších akcí byl 19. a 20. září dvoudenní soubor přednášek věnovaný našim letcům ve službách RAF právě za 2. světové války. Přednášejícím byl PhDr. Daniel Švec, který se tematikou zabývá již dvacet let. Měl možnost se setkávat i s několika veterány a povídat si s nimi o jejich osudech. V současné době je řádným členem Společenstva letecké historie Čeští RAFáci / Czech RAF Crew a Československé obce legionářské. Věnuje se také publikační činnosti, např. knihy Za křídly stíhačů nebo Bojující král vzduchu a jiné. Přednášek uspořádal za posledních deset let na školách, v knihovnách, muzeích a jiných institucích po celé republice na 1700. Protože jsme na jeho přednášky měli výborná doporučení, rozhodli jsme se ho také oslovit.

První přednášku o čs. letcích bojujících v řadách britského Královského letectva si vyslechla společně 8. a 9. třída. Byla zaměřena i na některé letce z našeho okolí a kromě osudů válečných byla řeč i o těch poválečných, přednášející doplnil své povídání spoustou obrazového materiálu a také autentickými artefakty ze své bohaté sbírky. Došlo i na současnost a akrobatické letectví. Komentovanou prohlídku výstavy artefaktů potom ještě absolvovala společně 6. a 7. třída. Druhý den se žáci 1. až 3. třídy zúčastnili povídání o letcích a letadlech, kde se velmi jednoduchou a přístupnou formou dověděli, proč se letadlo udrží ve vzduchu, jak se pilotuje, z čeho se skládá a spoustu dalších

zajímavých skutečností. A děti pro tu chvíli létání zcela propadly. 4. a 5. třída se věnovaly tématu letců RAF a jejich záchranných prostředků, které měly pilotovi pomoci v případě nutnosti opustit letoun (padák a jeho vybavení) a zachránit se nad mořem (záchranný člun), nad pevninou nebo i v případě zajetí a útěku za svobodou (útěkové pomůcky). Pan Švec vyprávěl nesmírně poutavě, dokázal své posluchače nejen zaujmout a rozesmát, ale i dojmout, hodně apeloval i na takové hodnoty, jako je vlastenectví, čest, hodnota daného slova, obětavost, přátelství, které jsou dnes stejně důležité jako tehdy. A že děti opravdu zaujal, dokazují i citace z jejich hodnocení:

Byla to asi nejlepší přednáška, na které jsem kdy byl. Vůbec jsem se na ní nenudil. Všechno se mi na ní líbilo, protože pan Švec byl velice vtipný. (David, 8. třída)

Řekl bych, že to byla nejlepší přednáška, kterou jsem na této škole zažil. Bylo to úžasně vysvětlováno a i předváděno. Určitě si myslím, že nám má co říct. (Matěj, 8. třída)

Nejdřív jsem si myslel, že to bude normální přednáška, ale jak jsem se zaposlouchal, tak se mi ta přednáška postupně líbila a líbila. Za mě to byla asi nejkrásnější přednáška, co jsem kde viděl. (Jakub, 8. třída)

Líbilo se mi vše. Nejvíc mě překvapilo, jak pilot Truhlář mohl přežít ty dvě havárie s letadlem a měl na 70 % svého těla popáleniny, a ty solné lázně nikomu nepřeju. (Štěpán, 8. třída)

Určitě bych byla ráda, kdyby ta přednáška byla delší. I když mě upřímně dějepis nebaví, tak s ním to bylo hrozně dobré. Styl, kterým to vysvětloval, jak povídal, byl super. Určitě bych s ním chtěla nějakou další přednášku zažít. (Natálie, 8. třída)

Beseda se mi líbila, dozvěděl jsem se spoustu věcí jak o 2. světové válce, tak o letcích v RAF a o letcích z našeho kraje. Zjistil jsem, jak probíhal výcvik např. v Africe a taky jak se za komunismu lidé chovali k lidem, kteří je bránili. Nejsilnější okamžik - procesy 50. let. (Tomáš, 9. třída)

Protože pan Švec přednáší i další zajímavá témata, rádi bychom ho v budoucnu na naší škole znovu přivítali. I z hodnocení dětí je vidět, že si tu své posluchače získal.

R. Farská

Jak se v kuchyni ZŠ rozdávaly medaile

V říjnu byla naše kuchyň oslovena s prosbou, zda by z provozních důvodů v mateřské škole uvařila i obědy pro jejich děti. Celý kolektiv kuchyně se k výzvě postavil čelem a vařil jako vždy s láskou a nasazením. Největší odměnou pak pro nás byly ručně vyrobené medaile a malované obrázky se slovy díků za „mňamózní“ obědy od dětí a zaměstnanců školky. I když to byl

v kuchyni trochu fičák, s medailí na krku máte prostě pocit, že to má smysl. Děkujeme! Vše se povedlo i díky podpoře města Vysokého, které nám koupilo novou plynovou pánev. Není to sice naše vysněná multifunkční, ale i tak je velkým pomocníkem v naší nelehké práci. A v jídelně ZŠ máme ještě novinku - ohřívací kotlík na polévku. Děti si tak mohou polévku nabrat samy dle svého uvážení a chuti. Jsou tak vedené k samostatnosti a navíc je to baví. Pomalými krůčky se tak snažíme zlepšit komfort stravování a omezit plýtvání potravinami.

A protože se blíží začátek nového roku, přeji vám všem do něho především dobrou chuť!

Lucie Hornová, vedoucí jídelny ZŠ

ISŠ

Na novém atletickém stadionu v Semilech se ve čtvrtek 11. září bronzově blýsklo Vysokému!

Po dvou letech se naši atleti utkali ve víceboji družstev na Středoškolském atletickém poháru s konkurencí ostatních škol semilského a letos i jičínského okresu.

Soutěžilo se v tradičních běžeckých a technických disciplínách, tedy na tratích 100 m, 400 m, 1500 m, 4x200 m, v dálce, výšce a kouli.

Naše dvanáctičlenné družstvo potřebovalo pro dobrý výsledek dva kvalitní výkony z každého individuálního závodu a jeden čas ze štafety. Jak je jasné už z titulku, vše si dobře sedlo, vrhlo,

duplo i skočilo a získané body nás postavily na medailové stupně.

Děkujeme všem borcům na přiložené fotografii, jmenovitě V. Vojtíškovi, S. Tomášovi, J. Vodhánělovi, T. Kurillovi, M. Brjanykovi, J. Vydrovi, V. Tůmovi, R. Novákovi, M. Hnídkovi, Š. Chlupáčovi, T. Vikovi a M. Čivrnému za dobré výkony, vzájemnou podporu, za chuť reprezentovat i závodit!

P.S.

ISŠ Vysoké nad Jizerou

Exkurze Krpa Dolní Branná

V pátek 12. října 2025 se skupinka odvážných logistiků rozhodla zjistit, co všechno musí papír přežít, než se z něj stane třeba nepostradatelný sáček na svačinu. Naše kroky vedly do firmy KRPA v Dolní Branné, kde papír sice nevyrábějí, ale zato ho učí disciplíně – stříhají, lepí, skládají a tvarují do podoby, kterou běžně držíme v ruce, aniž bychom nad tím přemýšleli.

Exkurzí nás provedl ředitel firmy, pan Tomáš Bárta, který s přehledem a špetkou inženýrské vášně vysvětlil, že každý ohyb, každý spoj a každý milimetr hraje roli. Výroba obalů tu není jen o papíru, ale i o preciznosti, efektivitě a ekologii – zkrátka logistika v praxi, jak má být.

V hale to žilo. Stroje hučely, pásy svištěly a z obyčejné role papíru se během pár vteřin rodily perfektně složené pytlíky a sáčky – malé zázraky z papíru i papírové kotoučky do pokladen, jichž je KRPA jedním z největších výrobců a které v obchodě často ani neoceníme. Firma klade důraz na udržitelnost a recyklaci, takže tu žádný kousek materiálu nepřijde nazmar.

Zkrátka tohle nebyl obyčejný pátek. Naučili jsme se víc než z celé kapitoly v učebnici a zjistili, že i tak nenápadný hrdina, jako je papírový sáček, má svůj promyšlený a technicky fascinující příběh.

Mgr. Jitka Šimůnková

Výstava v muzeu: Vysoké nad Jizerou 1939–1945

Od května do října probíhala ve Vlastivědném muzeu ve Vysokém nad Jizerou výjimečná výstava věnovaná **80. výročí konce druhé světové války.** A my jsme u toho samozřejmě nemohli chybět!

V rámci hodin Společenských věd a Dějepisu jsme se s několika třídami vydali do muzea, kde nás poutavým výkladem provedla paní Zuzana Kučerová. Díky jejímu vyprávění jsme se přenesli do let 1939 až 1945 a dozvěděli se, jak válečné události zasáhly právě naše město a jeho okolí.

Zaujala nás nejen fakta o každodenním životě obyvatel během okupace, ale i autentické záznamy a dokumenty z té doby – dopisy, fotografie, výstřižky z novin a osobní svědectví. Bylo zvláštní vidět známá místa, kudy dnes denně chodíme do školy, na fotografiích z doby, kdy svět vypadal úplně jinak.

Děkujeme paní Kučerové za nevšední zážitek, který nám pomohl lépe porozumět nejen dějinám, ale i hodnotě svobody a míru. Těšíme se na další podobné výstavy a přednášky – historie se totiž nejlépe učí tam, kde opravdu žila.

Mgr. Martin Boháč

Legendární jízda našich volejbalistů!

Na okresním turnaji středních škol ve volejbalu, v plné konkurenci osmi týmů, se kterými se tradičně utkáváme na jiných hřištích a v jiných sportech, jsme ve své novodobé premiéře v úterý 21. 10. 2025 brali zlato!

To, že jsme po dlouhých letech dali dohromady reprezentační výběr, se stalo zejména díky úrodě volejbalistů v prvním ročníku (Jakub Kašpar, Matěj Pour, Marek Čivrný), na kterou mě upozornil student ISŠ, blokař a nahrávač David Halaška. Pak už stačilo oslovit Jakuba Vydru a další borce, zkušené ovšem vjiných míčových hrách (Dmytro Selemonka, Jiří Kunc, Filip Mařan, Tomáš Starý, David Kolář), a senzace ve Sportovním centru Semily mohla být na světě.

Po všech vítězstvích v základní i finálové skupině si dovoluji tvrdit, že jsme doslova rozstříleli celý okres!

V úterý 4. 11. jedeme změřit síly v krajském kole s Libercem, Jabloncem a Českou Lípou právě tam!

Soupeři i rozhodčím zdar!

Nazdar!

P.S.

Autorem přiložené fotodokumentace je náš náhradník, fanoušek a fotograf David Mládek.

DIPLOM

Spolupráce ISŠ Vysoké nad Jizerou s dánskou školou Mercantec ve Viborgu

Integrovaná střední škola Vysoké nad Jizerou navázala mezinárodní spolupráci s dánskou školou Mercantec, která sídlí na adrese H.C. Andersens Vej 9, 8800 Viborg. Cílem této spolupráce je rozvoj odborných i jazykových dovedností žáků, výměna zkušeností v oblasti technického vzdělávání a poznávání odlišných přístupů k výuce a praxi.

Studenti z Vysokého nad Jizerou mají možnost účastnit se odborných stáží v Dánsku, kde získávají cenné zkušenosti v moderně vybavených dílnách a provozech. Dánští žáci na oplátku poznávají český systém odborného vzdělávání a kulturu regionu Krkonoš.

Projekt přináší oběma stranám nové podněty, posiluje jazykové schopnosti studentů a podporuje jejich mezinárodní spolupráci a samostatnost. Partnerství s Mercantec je důkazem, že odborné vzdělávání má evropský rozměr a dokáže mladým lidem otevřít dveře k budoucí kariéře v zahraničí.

MB

Chvilka zamyšlení v divadle

7. října jsme se vydali se 130 žáky naší školy do místního divadla Krakonoš na divadelní hru *Dospělé dítě*. Hra sleduje život dítěte od útlého věku až po dospívání a zachycuje jeho vývoj i vnitřní proměny.

Původně monodrama bylo režisérkou přepracováno na dialog dvou postav – jedna představovala dítě a druhá jeho vnitřní Já. Obě mladé herečky podaly mimořádný výkon, a přestože byla hra hodinová a bez přestávky, žáci sledovali dění na jevišti s plnou pozorností.

V sále panovalo ticho a atmosféra napětí a soustředění. Návštěva divadla tak byla pro všechny nejen kulturním, ale i hlubším lidským zážitkem.

Děkujeme divadlu Krakonoš a těšíme se na další společnou divadelní zkušenost příští rok.

SZ

Církve

Církev československá husitská – Vánoce 2025

Již v loňském roce jsme obnovili tradici ekumenických shromáždění na hřbitově v den památky všech věrných zesnulých 2. listopadu. Letos tento den připadl na neděli a vzpomínkové bohoslužby se tedy slavily v kostelích, včetně našeho sboru. Přesto jsme se hned po nich sešli na vysockém hřbitově k modlitbě za naše drahé zemřelé. Počasí nám sice moc nepřálo, přesto byla ekumenická účast důstojná. Je dobře, že jsme tuto dříve tolik oblíbenou tradici nenechali vyhasnout a pokračujeme. Děkuji vám všem, kdo jste přišli, pobyli s námi po celé setkání nebo alespoň na chvíli. I díky tomu můžeme již nyní potvrdit, že další ekumenické setkání se odehraje tradičně na Nový rok od 15 hodin v podobě ekumenické bohoslužby a následného posezení ve Sboru Dr. Farského ve Vysokém.

V listopadu tradičně žijeme vyhlíže-

ním adventu a Vánoc. Také v našem sboru právě sestavujeme program bohoslužeb a dalších setkání pro tento radostný čas. Přestože v době uzávěrky Větrníku některé termíny ještě dolaďujeme, jiné již nyní můžeme oznámit. Nedělní bohoslužby se po celý advent budou ve Vysokém konat v tradičním čase 14 hodin, a to ve vytápěné zimní modlitebně. Vánoční bohoslužby se pak uskuteční na Štědrý den 24. prosince (půlnoční) ve 21.30 hodin a na Hod Boží 25. prosince ve 14 hodin. Neděle 28. prosince připadá na Svátek Svaté rodiny. Kulturní vložku letošního adventu připravujeme a budeme vás včas informovat obvyklým způsobem.

Více informací pro celé nastávající vánoční období přinese náš sborový vánoční dopis, najdete je také na nástěnkách a přinesou je všechny obvyklé informační zdroje včetně našich sociálních sítí. Věříme, že náš letošní jubilejní sborový rok zakončíme požehnaným časem svátků, které většina z nás dlouho dopředu vyhlíží.

Přejeme všem čtenářům Větrníku z Vysokého a okolí klidný a radostný čas vánočních příprav a těšíme se na setkání s vámi.

Kultura

KDP

TEČKA ..., NEBO VYKŘIČNÍK?

(na závěr od předsedkyně Krakonošova divadelního podzimu)

Městské právo i klíč vráceny, Krakonoš nám naposledy zamával a odchází z pomyslného chaosu do náruče klidných hor. I vy se vrátíte do svých domovů, naše divadelní budova Krakonoš na pár dnů ztichne, aby se 25. října přesně na den po 100 letech otevřela všem nadšeným divadelníkům, dychtivým divákům a hrdým vzpomínkám na naše předchůdce. Přijďte!

Ale teď ještě vydržte, než si půjdete dát šťopičku na radost, na rozloučenou nebo jen tak. Jsem ženská, většinou ukecaná, ale to proto, že moje znamení jsou dva v jednom, občas se perou a oba chtějí mít to poslední slovo. Dnes se výjimečně shodli. Za ta dlouhá léta, která procházím v divadle nejen o přehlídce, vím, že mám neskutečnou dávku štěstí a k tomu všemu mnohé z vás. Dělám to, co mě baví, a baví mě to, co dělám. Se skvělými lidmi, s nimiž se nakonec najde společná řeč. Jsem neskromně hrdá na tohle místo, kde to

žije nejen divadlem, ale hlavně lidmi z celé naší krásné země, které se říká srdce Evropy. To teď ťuká s velkými ozvami a nadějemi. I pro mě je letošní ročník přehlídky nadějí, že divadlo nebude jen přežívat, ale naplňovat lidské životy a osudy, přinášet novinky, pohodu, úsměv a radost všem kolem něho. Mně taky, i s mými blízkými, kteří si z matky či babky Svatky soustavně dělají srandu, ne legraci, ale srandu, vždycky jim naletím. Na druhou stranu vím, že stojí za mnou, když to potřebuju, a jsou mi oporou.

A ti dva ve mně už se zase dohadují-- první říká: "Podle řeči poznáš blázna." Ten druhý zase: "Moudrého podle mlčení."

Tak tedy stačilo. Jen ještě musím, a to s velkou pokorou, poděkovat vám všem za odcházející 56. ročník Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou 2025 a těšit se za rok zase na shledanou od 9. do 17. října 2026.

TEČKA... nebo VYKŘIČNÍK?

P.S. Dodatek na upřesnění rozhodnutí odborné poroty - v letošním roce nebyla udělena nominace k postupu na Jiráskův Hronov, pouze tři doporučení bez upřesnění pořadí, to je psáno tak, jak soubory hrály. Takže programová rada Hronova si může vybrat R.U.R od Vysokého, Skořápku od Klapého a Dospělé dítě z Desné. Je to na nich.

-hej-

Ohlédnutí za 56. ročníkem národní přehlídky

Co k letošnímu ročníku Krakonošova divadelního podzimu dodat? Vyjádřil to nováček letošního ročníku z moravských Halenkovic? Doufám, že Vás taky potěší. (citace)

Jdeme s vámi sdílet zážitky: Vysoké nad Jizerou a jeho lidé. Blázni do divadla. Krásní lidé, kteří žijí divadlem, chutí se potkávat. My zažili pár dnů, ale pro ně to musí být celoroční a celoživotní práce a vášeň. A je to vidět.

Zavřete oči a představte si: Potkáte Kristýnku, která vás zahrne do peřinky péče, Krakonoše, který to umí s kabeláží jako bůh... Stojíte v přítomném okamžiku a před očima vidíte Svatku, duši všeho, jejíž srdce bije v celém sále, má klíče od divadla, dělá božský sirup a hlídá ji vnučka. Dál Pepa, v divadle od 0 roků a může všem nabízet tykání... Ondra, kterému hltáte přímo z úst slova o tom, jak se profesionálně dělá amatérské divadlo. Petr a ostatní profesionální porotci, kteří se s vámi baví jako se svými rovnými.

V přátelském duchu mluvíte o hře a tetelíte se blahem, že vás vidí, přemýšlí o vás. Máte pocit, že patříte do velkého divadelního světa.

Cítíte to opojení? Ještě nejsme u konce.

Do tohoto tlaku pozitivity přichází Gabka z Plzně, Irenka z Mýta a víte, že vás žerou i v Plzni a v Mýtu a že vy je žerete taky. Přichází Radim, který už by i odešel domů, ale nejde. Výborný číšník, který s vámi zůstane celou dobu v radosti. Zastavují vás děcka o generaci mladší a říkají, jak to bylo skvělé představení, zastavují vás i děcka o generaci starší a jsou nadšeni. Slyšíte věty jako "můj nejlepší opilec v životě". Krásná novinářka Jana vás přivítá tak, že si nasadí sluchátka z doby Jana Masaryka a předabovává svého kolegu. O kotník se jí otírá už nikdy nezapojitelný kabel. Krásné, krásné... Už tam jste? Vnímáte to? Jdete městečkem, usmívají se na vás lidé. Mluví s vámi. Tolik dalších lidí, kteří utváří božský dojem. Do toho voní škvarkové rohlíky z místní pekár-

ny. Paní pekařka otevře kdykoliv. Slyšíte Jirkovy housle. Ano. Jirkovy (Jirko, že jsi Jirka?). Jirka krásně hraje na housle, miluje dřevo, mléko a Štěpánku... Tak, tak nám tam bylo! Obrovský dík patří porotcům a organizátorům Hanáckého divadelního máje, kteří se přijeli podívat a byli k nám neskutečně vřelí. Velká pokora od nás. Velká!

Krátký přehled toho, co jsme si odvezli:

Cena za herectví v inscenaci

Cena za roli Karla v inscenaci (a dobrý pocit, že na chvíli byl považován za Petra Zelenku)

Čestné uznání za režii inscenace

Čestné uznání za inscenaci

Čestné uznání za dramaturgii inscenace

Čestné uznání za scénu a kostýmy v inscenaci

A Vysočáci! Třikrát jsme oběhli kostel! Víte, co to znamená, že? Za rok vůbec nezáleží na tom, jestli nás u Vás chcete, ale my tam budeme.

Divadlu a bláznům kolem něj, zdar!

Muzeum

Výstava Přátel vojenské historie Vysoké nad Jizerou

V období od 4. 10. do 18. 10. mohli návštěvnici zhlédnout v přízemí muzea výstavu Přátel vojenské historie Vysoké nad Jizerou. Ta částečně navazovala na výstavu Vysoké nad Jizerou 1939–1945. K vidění byla ukázka výstroje a výzbroje, dobové chladné a palné zbraně armády z období první republiky. Mezi zajímavé předměty patřil lehký kulomet a řada vycházkových šavlí. Tyto věci pak doplňovala vitrína s originálními medailemi z období první světové války, meziválečného období a druhé světové války. Výstavu navštívili v rámci výuky dějepisu i žáci a studenti vysockých škol.

Vaše muzejnice Veronika

Zprávy z muzea

Zima pomalu klepe na dveře a i my v muzeu začínáme balancovat mezi shrnutím uplynulého roku a tím, co nás čeká v roce příštím.

Práce na nové expozici jsou zdlouhavější, než se původně zdálo, a tak zatím nemáme v dohledu termín jejího otevření. Podařilo se nám za pomoci brigádnic zinventarizovat většinu předmětů, které se ve staré expozici nacházely. Vyhodnocujeme, co je a co není stěžejní pro expozici novou, a postupně se budeme snažit ošetřit předměty, které za těch 70 let ve staré expozici značně utrpěly.

Muzeum bylo jako mnoho dalších ve městě zasaženo uzavírkou hlavní silnice, a tak jsme střídavě otevírali a zavírali podle aktuální situace. Co se dá dělat, nový vodovod je potřeba, a tak to musíme všichni vydržet. I přes tuto složitou situaci si knám našli cestu zbloudilí turisté a opět se dařila spolupráce s ISŠ Vysoké nad Jizerou, jejíž žáci v hodinách s paní Mgr. Soňou Zelinkovou navštěvovali v červnu a v září výstavu Vysoké nad Jizerou 1939 – 1945. Ta byla navíc v říjnu doplněna výstavou Spolku přátel vojenské historie a přilákala tak i několik tříd z místní základní školy.

Na městském úřadě připravila Svatka výstavu 100 let budovy divadla Krakonoš a Sboru Dr. Karla Farského. Můžete ji navštívit ve vestibulu úřadu minimálně do začátku příštího roku.

S oběma stoletými budovami souvisela i letošní podzimní stezka pro děti. I přes nepříznivé počasí, které venku 26. října panovalo (střídal se déšť a sněžení s poměrně silným větrem), prošlo všech 72 dětí se svými rodiči a příbuznými po stopách stavitelů a zakladatelů divadla Krakonoš a Sbo-

ru Dr. Farského a také si připomněli 50 let Ústavu chirurgie ruky. V každé z těchto institucí získaly děti jedno číslo do tajného kódu, který jim otevřel muzejní truhlu s pokladem. Potom si ještě vyrobily postavičku kostlivce nebo si navlékly náramek a mohly zakousnout i něco dobrého na zub. Díky všem dobrým duším, které se na akci podílely, bylo to náročné, ale snad to stálo za to.

Až vyjde Větrník, budeme mít za sebou listopad, který se chystáme využít na dokončení některých restů. V příštím roce nás čeká kontrola ze Státního okresního archivu v Semilech, se kterou budeme procházet archiválie uložené v muzeu a u některých z nich ještě není provedena inventarizace a konečné zařazení. Finišovat budeme také v knihovně, která sloužila jako takový sklad všeho, co zrovna nebylo kam dát nebo „se nechtělo" zařadit. Pokud se vše zdárně podaří, do konce roku by zde měl vyrůst památník Dr. Karla Kramáře a také jedna velká vánoční novinka – Vodseďálkův betlém, který v současnosti prochází rukama pana Pavla Nyklíčka (synovec Míly Vodseďálka) a bude součástí naší expozice. Místnost bude zároveň sloužit pro drobná kulturní a historická setkání a jako místo odpočinku nebo úkrytu před nepříznivým počasím.

Co se výstav týče, do jara bude prodloužena výstava 100 let loutek DS Krakonoš, kterou vystřídají na pozdní jaro a léto medijní kresby z našich sbírek, doplněné spiritistickými texty a předměty. V přízemí bude od začátku prosince vystaven „Vysocký poklad" – soubor 159 mincí, které byly nalezeny poblíž Vysokého v roce 2018, a dosud jsme je ve Vysokém ještě vystaveny neměli.

Tak věřím, že se zase máme na co těšit!

Pro další informace prosím sledujte web města a vývěsní tabule. Budeme se snažit o všem informovat.

Přejeme Vám všem krásný advent i svátky vánoční a budeme se těšit na setkání s vámi!

Za muzeum
Zuzana Kučerová

DIVADELNÍ SPOLEK Krakonoš VYSOKÉ NAD JIZEROU uvádí hru Viktorie Hradské

COMMEDIA FINITA

Čtyři ženy, čtyři pohledy na život
s nejúspěšnější českou operní zpěvačkou.

V režii Jana Hejrala a za asistence Magdy Pohankové se představí Ivana Housová, Eva Marková, Zdena Hnyková, Svatava Hejralová, Štěpánka Skalská.

Srdečně Vás zveme na premiéru ve čtvrtek

25. prosince 2025 od 19:30

a reprízy
v pátek **26. prosince 2025** od 16:00
a v sobotu **3. ledna 2026** od 19:30
do divadla Krakonoš.

Předprodej vstupenek:
Městská knihovna Vysoké nad Jizerou
tel.: +420 481 593 408
e-mail: vstupenky@ds-krakonos.cz
Vstupné 150,-

Divadlo A. Dvořáka **Příbram**

DIVADELNÍ SPOLEK Krakonoš VYSOKÉ nad JIZEROU

Autor: **Jiří Suchý, Jiří Šlitr** | Režie: **Milan Schejbal**

Kdyby tisíc klarinetů

27. 2. 2026 | 19.00 | Divadlo Krakonoš Vysoké nad Jizerou

předprodej vstupenek: Městská knihovna Vysoké nad Jizerou
telefon: +420 481 593 408
e-mail : vstupenky@ds-krakonos.cz

vstupné 500 Kč
www.ds-krakonos.cz

Knihovna doporučuje

Svědectví o životě v KLDR 2
Nina Špitálníková

V roce 2020 přinesla Nina Špitálníková sedm rozhovorů, které nechaly čtenáře a čtenářky nahlédnout pod krustu jednoho z nejkrutějších režimů světa. Nyní na knihu Svědectví o životě v KLDR, oceněnou Magnesií Literou, navazuje dalšími osmi rozhovory. Zpovídané osobnosti žily v Severní Koreji různě. Někdo v blahobytu, jiný sotva přežíval, někdo se obětoval rodině, jiný se soustředil sám na sebe. Jedno je však spojuje – v určitou chvíli neviděli jinou možnost než z rodné země utéct. A to i s vědomím, že útěkem mohou ohrozit své blízké a možná nepřežijí. Přežili. A díky tomu mohli vydat svědectví o životě v KLDR.

Mistr platnéř
František Niedl

Jedinečné vydání románové trilogie Platnéř, Pavoučí síť a Návrat mistra v rámci jednoho svazku líčí příhody platnéřské učně Lukáše, který se postupně stává tovaryšem a mistrem. Doba konce čtrnáctého a počátku patnáctého století je však nejistá, a tak se Lukáš nejednou ocitá v ohrožení života. Životní osudy ho zavedou z Prahy až do Milána, kde nachází skutečný domov i ocenění své výjimečné práce...

Ateliér Rosen
Anne Jacobsová

Kassel, 1830. Dvacetiletá Elisa Rosenová provozuje se svou matkou a babičkou malý modistický ateliér v Tržní uličce. Její kloboukové kreace jsou velice žádané a otvírají jim dveře do nejvyšších společenských kruhů. Tak se Elisa jednoho dne seznámí s mladou Sybillou von Schönhoff, s níž se brzy velmi spřátelí. Když se do Elisy bezhlavě zamiluje Sybillin snoubenec, vede to k těžkému konfliktu, který ji přivede na stopu dlouho střeženého tajemství – což má pro Elisu i pro budoucnost Ateliéru Rosen netušené následky.

(zdroj Databáze knih)

Z kronik

Listopad 1949

1. listopadu
V 8 hod. se konal průvod římsko-kat. církve s hudbou. Liberecký rozhlas vysílal pásmo z knihy „Větrov“ od Zdenka Róna. Na hřbitově se za uplynulé svatodušní dny vybralo 7537,10 Kčs.

6. listopadu
Ve sboru c.čsl. sloužila bohoslužby žena – duchovní Hamerská – Světlá z Prahy Dejvic.

7. listopadu
Výroční trh, asi 10 stánků. Sněží, sníh zůstává ležeti na polích.

8. listopadu
Zákostelský hostinec pana Josefa Špiky byl uzavřen, jelikož bývalá majitelka A. Kašťáková zemřela.

9. listopadu
Sníh se opět ztratil, jen na horách již zůstal ležet.

14. listopadu
Ve škole byl zahájen lidový kurz ruštiny. Vyučuje ředitel stř. školy Josef Knob. Přítomno bylo asi 30 osob. Druhý kurz byl zahájen v továrně za vedení uč. Jaroslava Hejrala.

21. listopadu
Druhá hodina kurzu ruštiny. V budově Hospodářské školy se letos pro nedostatek žáků nevyučuje. Je tam proto od 15. t. m. politická škola pro výchovu funkcionářů.

23. listopadu
Ve městě vlály prapory, neboť byl den narozenin prezidenta republiky Klementa Gottwalda. Na dosud neobvyklém místě, u kostela, byl zasazen Vánoční strom republiky. Tento strom tam má již zůstati na trvalo.

27. listopadu
Vysočtí ochotníci předvedli „Bejvávalo“, veselohru o 2 jednáních od Karla Horkého. Hra vyprávěla o počátcích českého divadla v dobách obrozenských. Bylo přítomno též 7 členů divadelní soutěžní komise JURA.

Prosinec 1949

1. prosince
Některé zboží kupujeme laciněji. Vláda totiž vyhlásila další snížení cen u textilu, kol, veloplášťů, ledniček, radiopřijímačů, kosmetických výrobků, některých potravin a drůbeže o 10 – 40 %.

8. prosince
V Krakonoši byla večer veřejná schůze, na které promluvil rolník Vojtíšek z Branné o zemědělských poměrech v Sovětském svazu. Rozvinula se čilá debata a výměna názorů. (kolchozy, sovchozy, kombajny, traktory, obilí, dobytek, ovoce, zelenina.)

11. prosince
Ve dvě hodiny odpoledne bylo u kostela slavnostní rozsvěcení Vánočního stromu. Za slabé účasti promluvil předseda MNV F. Janoušek. Školní děti přednesly a zazpívaly několik básní a vánočních písní. Byla foukanice. Večer sehráli vysočtí v Krakonoši psychologickou hru „Rybář stínů“ od Jeana Sarmenta.

20. prosince
Čilý předvánoční ruch panuje u pekařů i v prodejnách Tep a Jas.

21. prosince
Jsou 70. narozeniny J.V. Stalina a město je proto vyzdobeno našimi a sovětskými prapory. V zákostelské PKD se již prodávaly ryby – kapři, štiky, líni a úhoři.

24. prosince
Opět nastal Štědrý den. Je krásné, jasné a tiché počasí. Ve sboru čcsl. byla půlnoční o půl jedenácté, v katolickém kostele ve 12 hodin.

25. prosince
Vysočtí ochotníci sehráli večer

v Krakonoši veselohru „Zorka“ o 3 jednáních od Otty Minaříka.

26. prosince

Štočkovi uspořádali zájezd (autobusem) do Jablonce n. Nis., kde účastníci shlédli v divadle Julia Fučíka operu Bedřicha Smetany „Prodaná nevěsta“.

29. prosince

Večer schůze MNV za účasti 15 členů. Člen Rady Emil Hořavka se vzdává všech funkcí za příčinou zrušení pekařské živnosti a práce jinde. Dále jednáno o zemědělských dodávkách. Boh. Nesvadba navrhuje, aby zdejší rolníci utvořili družstvo. Od 1/1 1950 bude obec vésti matriky sňatků, narozených i úmrtí. Matrikářem má býti Pavel Nesvadba, náhradníkem Petr Hnyk.

31. prosince

Se starým rokem se věřící čsl. a katolické církve rozloučili bohoslužbami v 5 hod. odpoledne. Večer se konaly taneční silvestrovské zábavy v hotelu Bartoníček (hrála hudba M. Vodseďálka) a v Krakonoši. Ke konci zábavy tam bylo několik mladíků v podroušeném stavu. Většinu přítomných tvořili mladí lidé. Táhlo se to asi do 2 hod. Také v hotelu u Mikulků byla společnost.

Tento rok byl rokem hospodářského vzestupu. Byly několikráte sníženy ceny zboží na volném trhu. Poslední zlevnění bylo provedeno právě na Silvestra projevem ministra Krajčíra. Doufejme, že příští rok bude ještě lepší. Doufejme, že také naše město splní úkoly, které na něj čekají.

Do nového roku přeji celé republice a našemu městu mnoho zdaru a úspěchů!

Městský kronikář
Čeněk Kramář

Z kroniky roku 1949 vybrala a sestavila

Mgr. Lucie Vaverková Strnádková

Informační centrum

Skiareály zvou zimu na krkonošské kopce Jsou připraveny!

Sotva se ručičky hodin posunuly na zimní čas a dny se zkrátily, podzim nám doslova proběhl před očima. Na hřebenech voní mráz, podhůří se zdobí do adventu a sjezdovky září z krkonošských kopců jako bílý řetěz na vánočním stromku.

Zatímco my jsme sklízeli poslední jablka a chystali dřevo na zimu, krkonošské skiareály nelenily. Po celý rok se pilně připravovaly, aby do nové sezóny vstoupily s lepším zázemím, pohodlím i novými zážitky, které posouvají celý region zase o kousek dál.

Zimní sezóna 2025/2026 klepe na dveře – pojďme se podívat, co všechno letos v Krkonoších přibude a kdy se rozjedou první vleky.

Zima ve SkiResortu Černá hora – Pec startuje naplno

Největší lyžařský resort v Česku vstupuje do sezóny s řadou novinek a vylepšení. Lyžování v šesti areálech na jeden skipas zůstává velkým tahákem – pokud si ho koupíte online, ušetříte až tisíc korun.

Patříte mezi pravidelné návštěvníky svahů? Pak vás potěší celoroční sezónka, která zahrnuje i neomezený vstup na Stezku korunami stromů Krkonoše a platí už od podzimu. Takže dřív, než napadne sníh, můžete se lanovkou vy-

dat třeba na výšlap po hřebenech. A kdy se sjezdovky otevřou pro první jízdu? Pokud počasí dovolí, sezóna začne na Černé hoře už 28. listopadu 2025, v Peci pod Sněžkou pak 6. prosince.

Novinky pro malé i velké lyžaře

Na vrcholu Černé hory vznikl Panorama park – místo, kde si den na sněhu užijí děti i dospělí, s lyžemi nebo bez. Najdete tu 150 metrů dlouhý pojízdný pás, nejširší svého druhu v Česku, se zastřešením pro pohodlí i v mrazu. Děti tu mohou lyžovat s instruktorem nebo s vámi bok po boku, v klidu a bezpečí. A když se vám nechce lyžovat, vezměte boby nebo sáně – sněhu je tu v nadmořské výšce 1260 metrů dostatek po celou zimu.

Pro první krůčky na lyžích vzniká nový dětský LIVE park Kabinka přímo u dolní stanice lanovky v Janských Lázních hned vedle parkoviště. Ideální místo pro začátečníky – bez zdlouhavého přesunu a s kompletním zázemím.

Na Hoffmanových boudách přibyla nová nádrž pro zasněžování a 31 moderních sněhových děl, která zajistí výborné podmínky po celou sezónu. Na její střeše vzniklo parkoviště – a z něj už vás pohodlně vyveze lanovka Hoffmanky Express.

Na lyžích den nekončí

Až vycvaknete lyžáky a nohy si odpočnou po celodenním řezání obloučků, zůstaňte ještě chvíli na sněhu a čerstvém zimním vzduchu! Zkuste si třeba sáňkařskou cestu z Černé hory – čtyři kilometry zábavy a zimní atmosféry. V Peci vás zase po setmění přivábí magická bobová dráha, kterou osvětlují stovky malých světýlek.

Ať už vás láká sport, nebo spíš dobrá atmosféra, sledujte zimní program SkiResortu – koncerty, show i akce na sněhu. A nezapomeňte si hlídat, kde právě parkuje Snowlicious rolba – protože když už občerstvení na svahu, tak stylově!

Špindlerův Mlýn pokračuje v největší proměně své historie

Ve Špindlu se dějí velké věci. Skiareál vstoupil do další fáze výstavby unikát-

ního projektu, který v budoucnu propojí dosud oddělené areály Svatý Petr a Medvědín. Díky tomu se jednou budete moci pohybovat z údolí do údolí, aniž byste museli sundat lyže.

Na kompletní propojení si ještě chvíli počkáme, ale už letos si při návštěvě všimněte nového mostu přes Labe – další velký viditelný krok k nové podobě areálu. A až se rozhlédnete směrem k Hromovce či na vrchol Medvědína, možná si dokážete představit, kudy povede nová sedačková a kabinková lanovka.

Co se nemění, je oblíbený systém nákupu skipasů – čím dřív koupíte, tím výhodněji lyžujete. Online nákup přes GOPASS se prostě vyplatí.

Zima začne velkolepě

13. prosince 2025 startuje nová sezóna a s ní i tradiční Špindl SkiOpening. Letos s hvězdnou sestavou: Lucie, Wohnout, PSH a další roztančí areál ve vyhřívaných stanech pod svahem. Bude to víkend plný hudby, sněhu a horské atmosféry, jakou umí jen Špindl. Vstupenky jsou v prodeji na webu GOPASS.

Rokytnice i Harrachov využívají přelomový zasněžovací systém

Na západě Krkonoš už se chystají první bílé hromádky – i když teploty ještě zdaleka nejsou zimní. Díky modernímu systému dokážou areály vyrábět sníh i při plusových hodnotách, a tak mít připravený základ hned, jak se ochladí.

V Rokytnici nad Jizerou i v Harrachově tak na start sezóny nic nečeká. Nahoru Resort v Rokytnici má sníh nachystaný v zásobě, aby ho mohl po prvním mrazu rozvézt po sjezdovkách. Harrachovský areál navíc touto technologií pokrývá celou délku tratí – slibuje tak až 130 dní kvalitního lyžování bez ohledu na rozmary počasí.

Krkonošské areály jsou na zimu připravené. Udělejte to i vy! Sundejte lyže z půdy, seřiďte vázání a vyzkoušejte, z čeho děti vyrostly. Až se na sjezdovkách poprvé zatřpytí sníh a rolby ho upraví do dokonalého manžestru, buďte tam mezi prvními. Naše hory nabízejí široké a dlouhé sjezdovky, na které může být každý Krkonošák právem pyšný. Jsou krásné, blízko a čekají jen na vás.

Vše, co potřebujete o lyžování vědět, a další tipy na zimní zážitky najdete na www.krkonose.eu.

Alena Cejnarová
Destinační společnost Krkonoše

Příspěvky čtenářů

Vzpomínky Františky Jandové

Nemoci dětí po roce 1930 po přestěhování do Brna. Pokračování.

Netrvalo to dlouho a Ivanka se rozstonala. Byla to angina, těžké zvracení, vysoká teplota.

Našla jsem si dětskou lékařku a ta přišla a zjistila spálu. „Podívejte, špičku jazyka má jako malinu a na bříšku a na zádech drobnou vyrážku.“

Tenkrát spála, to bylo hrozné slovo. Tak nebezpečné. Naše sousedka byla hluchá, prý po spále, další sousedka, mladé děvče, trpí po spále ledvinovou nemocí.

Paní doktorka řekla - buďto doma, nebo nemocnice. Nevím proč byla tenkrát k nemocnici nedůvěra, ale rozhodla jsem se nechat dítě doma. Byt byl veliký, šly dva pokoje oddělit a nemocnou od ostatních sourozenců úplně izolovat. V duchu jsem si myslila ovšem, že to bude sotva co platné, vždyť, přes všechnu opatrnost většinou stonaly postupně všechny děti. Lékařka vyžadovala ihned odbornou ošetřovatelku. Poslala ji ten samý den k večeru, ale to už zvracela Danička, a tak byli už dva pacienti. Sestra byla dcera evangelického faráře, příjemná, klidná, holčičky ji měly moc rády. Nastěhovala se k nám na šest neděl natrvalo. Byla nařízena přísná dieta, protože se k této nemoci často přidávalo onemocnění ledvin, také záněty středního ucha, záněty srdce, žláz a myslím, že také revmatismus. Podařilo se nám opravdu nejen děti všech následků této zákeřné nemoci uchránit, ale také nikdo další neonemocněl. Po šesti nedělích se děti oloupaly, vykoupaly a byt se celý vydezinfikoval.

Za 2 měsíce onemocněl čtyřletý Vojen. Zůstal zase doma a v pokoji izolovaná s ním byla babička. Měli jsme již zkušenosti, ale přes pečlivé ošetřování, dostal silný zánět středního ucha, musil přijít ušní odborník a propíchnout to.

No a pak se zdálo, že je všechno v pořádku a přišly prázdniny a my jsme se těšili do Vysokého.

Babička jela o pět dní napřed a vzala s sebou devítiletého Viktora. Už třetí den jsme dostali dopis, že se chlapeček rozstonal a že má spálu. Svízel to byla veliká, ale ještě horší to bylo tím, že Vysoké je malé městečko a že to byla obávaná spála. Jakmile se po městě rozkřiklo, že je u nás spála, lidé se nám zdaleka vyhýbali, v obchodech nám nechtěli nic prodávat, jedině vedle v krámě u Hnyků měli pro nás pochopení, jejich vnučka v Praze byla jednou také tak nemocná. Ovšem chodili jsme tam jen když tam nikdo nebyl. My ovšem zachovávali přísnou izolaci. Babička s Viktorem byli zcela odděleni, jídlo jsem jim podávala oknem a my jsme celé prázdniny chodili s dětmi do lesa nebo k Staroveskému potoku. Pan doktor Lhota stál jen mezi dveřmi a ptal se jestli je všechno v pořádku. Viktorovi se udělaly na krku dvě velké boule, pan doktor předepsal ichtiolovou mast. Babička hlásila, že to nepomáhá a pan doktor sliboval, že to za dva dny rozřízne. Babička byla zoufalá a vzpomněla si, že porodní babičky radily na ztvrdlé žlázy horké jáhly. Uvařila tedy jahelnou kaši, dobře ji omastila a Viktorovi to v hadříčku co nejteplejší na zduřelé žlázy přikládala. Když pan doktor přišel, velmi se podivoval, že bakule změkla a řekl, že tedy s řezáním počká a babička pilně dál horké jáhly přikládala a zánět tím rozehnala, jen Viktor dodnes má odpor k jáhlám.

Šest neděl jsme přežili a pomalu jsme se chystali k odjezdu do Brna. A najednou pětiletý Vojen ulehl. Volala jsem zase pana doktora Lhotu. „Záškrt, pojďte se podívat, je to typické, ať to poznáte, krk zatažený silným bílým povlakem. No máte ale smůlu. Zůstaňte s ním doma, nikde mi mezi lidi nechoďte, přinesu sérum, píchnu mu to. Já to nebudu ani hlásit, sic by Vás lidi snědli. Co nejdříve pak odjeďte.“ Věděla jsem, že po píchnutí séra se má krk uvolnit do 24 hodin, ale Dr. Lhota měl sérum silnější, říkal, že ho zvlášť z Drážďan objednává, protože tady se hned z těch chalup k lékaři nejde a za 24 hod. by už bylo pozdě, jeho sérum zabere za 6 hodin. A opravdu za 6 hodin docela zázračně se to Vojenovi v krku uvolnilo, a tak jsme konečně odjeli do Brna.

Ovšem daleko větší starost nasta-

la, když se se záškrtem položila Dana. Bylo to hodně zlé a když se zdálo, že je to dobré, srdíčko jí vynechávalo. Apatie dítěte se stupňovala a jednou ráno jsem ji našla ve velikém nářku s úplně rudým tělíčkem a tak opuchlým, že vůbec neviděla a ručičky nezavřela. A hlasitě křičela, jak jí všechno pálí. Zdálo se, že je to konec.

Rychle přivolaná lékařka prohlásila, že dítě, které v krátkém čase prodělalo spálu a záškrt, dostalo sérovou nemoc. Řekla mi jaký bude průběh a skutečně to uhodla. První záchvat trval 24 hodin a byl opravdu děsný, po čtyřiadvaceti hodinách, které dítě prokřičelo, najednou se ty červené pupence z tělíčka vytratily, Danička byla bílá jako stěna a úplně vyčerpaná a jako bez vlády ležela.

Musila jsem každou čtvrthodinu sledovat tep a jakmile byl slabý a nepravidelný, vařila jsem černou kávu. Bezvědomí ale nenastalo jak se lékařka obávala. Tento stav trval celý den a pak se dostavil druhý záchvat, byl slabší než ten předcházející, ale neméně hrozný. Po 24 hodinách bylo dítě úplně vysílené a lékařka dvakrát píchala injekci na posílení srdce. Hlásila mi, že přijde ještě jeden záchvat. Opravdu a opravdu po pravidelné přestávce trpělo dítě potřetí.

To byla nejhorší nemoc, kterou jsem se svými dětmi prožila, ale šťastně jsme to všechno přestáli.

To je ze vzpomínek mojí babičky na nemoci, které dnes s pomocí antibiotik probíhají mnohem lehčeji a díky očkování některé téměř vymizely, ale bohužel se mohou znovu objevit.

MUDr. Dana Pohanková

Proč je dobré mít kastrovanou kočku nebo kocoura?

Česká republika se v posledních letech potýká s masovým přemnožením koček. Každý rok se narodí tisíce nechtěných koťat. Každé druhé kotě rozdané „do dobrých rukou" končí na ulici. Živoří v chatových oblastech a příměstských zahrádkách nebo se toulají po vesnicích. Končí pod koly aut, umírají na nemoci a hlady. Ta šťastnější se dostanou do útulků, které jsou přeplněné. Kočky představují i ekologické riziko, protože likvidují chráněné druhy ptáků a ještěrek, navíc můžou roznášet nemoci přenosné na člověka.

Jediný efektivní a zodpovědný krok k regulaci dlouhodobého přemnožení koček v České republice je jejich kastrace.

Jaké jsou výhody kastrace?

Ekonomické hledisko – Kastrace je jednorázová záležitost a vychází levněji než náklady na další a další vrhy nových koťat. Kastrace funguje jako prevence před nemocemi.

Klidnější domácnost – Už žádné vřískání pod okny, útěky a značkování. Úplně odpadají nervy s každoročním hledáním domovů pro nově narozená koťata. Není pravda, že kastrované kočky tloustnou a nechytají myši. Stejně tak kočka nemusí mít alespoň jednou koťata. Naopak, kastrovaná zvířata žijí déle a soužití s nimi je pohodovější.

Zvažte kastraci svých koček a kocourů a přispějte k udržitelnému řešení této situace. Zeptejte se Vašeho veterináře ještě dnes. Více na obcekastruji.cz

Pomozme předejít přemnožení koček: Zodpovědnost začíná u nás! Děkujeme! ♥

5 mýtů o kastraci koček

Také si myslíte, že...

1 Kastrace je proti přírodě.

Jezdíte autem a vlakem, užíváte antibiotika, televizi, mobil i operace v narkóze jsou pro Vás samozřejmostí. Nic z toho ale příroda nezná. Stále si myslíte, že kastrace kočky nebo kocoura je výjimka?

2 Máme kocoura. Nás se to netýká.

A víte, že váš kocour může ročně zplodit až 40 koťat? Co s nimi bude, narodí-li se „na ulici"?

3 Kočka má mít před kastrací koťata.

Veterinární praxe prokázala, že opak je pravdou. Nejvhodnější čas na kastraci kočky je před první říjí. Kočka ani kocour ztráty schopnosti rozmnožování neoplakávají, jde o pud daný přírodou.

4 Koťata rozdám známým nebo na inzerát.

Možná někoho ze svého okolí i tentokrát přemluvíte. Možná si kotě vezme neznámý člověk. Co když se k němu ale nebude chovat dobře? Neskončí na ulici? A kam dáte koťata, která neumístíte?

5 Koťata vždycky topíme.

Víte, že tím dle zákona na ochranu zvířat proti týrání 246/1992 Sb. riskujete trest odnětí svobody až na 2 roky? Včasnou kastrací kočky nebo kocoura ušetříte utrpení nechtěných koťat.

Zeptejte se vašeho veterináře na kastraci ještě DNES!

Kastruj.cz

Různé – pro radost

Jezdíte rádi na kole? Chodíte do přírody – jen tak - pěšky? Pak tady mám něco pro vás... výzvu, nabídku, výhodnou pro obě strany.

Mám tu výhodu, že můžu jezdit do práce na kole... 11 km tam – z kopce a 11 km zpět – do kopce.

Cesta Vás osvěží, po ránu si trochu zacvičíte, proberete se a svět je hned nabitější. Odpoledne z práce, udřenej jak pes, zase sednu na kolo a zapomenu na starosti, šlapáním si vyčistím hlavu a k tomu... a teď to přijde: koukám do pangejtů, co tam lidský dobytek zase odhodil z auta... PET-ky, plechovky od energetických drinků... toho je nejvíc. Mám speciální 2-nosičové kolo, kde každou jízdu můžu vzít min. 2 plechovky. Trasa Sklenařice – Poniklá (buď přes Jabloneček nebo přes Vysoké) počínaje jarem – podzimem konče. V mrazu nejezdím... mám se rád.

Má to řadu výhod – krásné čisté příkopy, německy pangejty, srdce ekologa plesá, děláte něco pro své okolí, kde žijete a ještě 1 benefit navíc... Krakonoš Vám zato něco vrátí. Všiml jsem si, že když seberu v sezoně 5 PETek, dá mi 5 hřibů, někdy víc, někdy míň. Někdy batoh nestačí.

Přikládám 2 fotky – je to radost!

Jiří G Čermák

TJ Vysoké nad Jizerou

Ve Vysokém se sportovalo i v druhé polovině tohoto roku. Cykloklub uspořádal **17. srpna 26. ročník Vysocké časovky**, která je jedním ze závodů Jičínské cykloligy. Na start nové trati, která vedla z Podbozkova přes Bozkov, Jesenný, Roztoky, Starou Ves až k drsnému závěrečnému stoupání Starovačkou k cukrárně U Bachtíků, se postavilo celkem 93 závodníků ve 12 kategoriích. Nejrychleji zajel trať junior Matěj Piták z oddílu Mapei Merida Kaňkovský s časem 24 minut a 25 vteřin (průměrná rychlost 30,5 km/h).

Umístění domácích borců bylo následující:

Šikola Martin – 5. místo (Veteráni 1)
Kryvchenko Illia – 13. místo (Muži 1)
Ďoubalík Pavel – 10. místo (Muži 2)
Buchar Jaroslav – 12. místo (Muži 2)
Havel Jakub – 15. místo (Muži 1)
Havel Gunnar – 19. místo (Veteráni 1)
Lukeš Klokan – 20. místo (Veteráni 1)
Tomíček Josef – 5. místo (Veteráni 2)
Karban Roman – 21. místo (Veteráni 1)
Burgermeister Karel – 23. místo (Veteráni 1)
Ďoubalík Pavel st. – 8. místo (Veteráni 2)

Někteří závodníci se zúčastnili také výjezdu na Zlaťák (Rokytnice – Zlaté návrší).

Na kolech nezahálely ani děti. V září pokračoval **dětský MTB Cup Libereckého kraje** a už také víme celkové výsledky:

Jindra Kučera – 4. místo (předžáci)
Ondra Zelinka – 19. místo (předžáci)
Matěj Zelinka – 12. místo (žáci 1)
Fanda Kučera – 14. místo (žáci 1)
Zuzka Fedorková – 1. místo (žákyně 2)

Kluci Kučerovi se zúčastnili také dal-

ších **závodů Českého poháru v XCO**, a to v Harrachově (Jindra 5. místo, Fanda 26. místo) a v Novém Městě na Moravě (Jindra 5. místo a Fanda 27. místo), celkově tak Jindra skončil na 8. místě a Fanda na 28. místě, po absolvování 3 závodů z celkových 7.

Lucka Burgermeisterová zářila v cyklistickém **gravelu**, což je disciplína, která kombinuje prvky silniční cyklistiky a jízdy v terénu. V českém poháru si drží krásné 2. místo mezi juniorkami.

SKI klub připravil na **6. září Běh okolo Petruškových vrchů**, kterého se zúčastnilo 313 závodníků. Domácí závodníci a závodnice doběhli na těchto místech:

Hejralová Josefína	2. místo
Tryznová Štěpánka	2. místo
Kašták Bertík	1. místo
Berka Maxík	3. místo
Duštírová Barča	13. místo
Kučera Jindra	5. místo
Konopová Ema	15. místo
Kučera František	20. místo
Kučerová Petra	4. místo
Saska Ondřej	2. místo

Fotbalistům se v podzimní části příliš nedařilo. Z 11 zápasů mají 4 výhry a 7 proher, a to je zařadilo na celkově 8. místo v tabulce.

TJ Jiskra Libštát	31
SK Mírová pod Kozákovem	23
TJ Sokol Roztoky	21
TJ Sokol Jablonec nad Jizerou	20
TJ Sokol Bozkov	20
TJ Sokol Martinice	17
Sportovní klub Studenec B	15
TJ Vysoké nad Jizerou	**12**
TJ Sokol Víchová nad Jizerou	9
TJ Sokol Zálesní Lhota	9
TJ Sokol Nová Ves nad Popelkou	5
TJ Sokol Mříčná	4

Gymnastky se na podzimní část sezóny připravovaly už na soustředění 23. – 29. 8. v Jablonci nad Jizerou. 24 děvčat si nacvičovalo sestavy, manipu-

laci s náčiním a zlepšovalo kondici po prázdninách. A na výsledcích se to určitě podepsalo. Z domácího Krakonošova poháru si naše závodnice odnesly celkem 10 medailí a ze závodů v Chrudimi pak 8.

Krakonošův pohár 2025

Kat. 0B	1. místo Halířová Julie
	2. místo Pikous Nella
Kat. 0A	1. místo Svobodová Klaudie
	2. místo Bujárková Barbora
	3. místo Šulcová Aneta
I. kat.	1. místo Straková Markéta
	2. místo Konopová Ema
II. kat.	3. místo Plíšková Tereza
IV. kat.	1. místo Popková Nela
V. kat.	3. místo Kotůlková Adina

Podzimní pohár Chrudim

Kat. 0B	1. místo Pikous Nella
	2. místo Halířová Julie
Kat. 0A	1. místo Šulcová Aneta
	2. místo Svobodová Klaudie
	3. místo Bujárková Barbora
I. kat.	1. místo Konopová Ema
IV. kat.	2. místo Popková Nela
V. kat.	3. místo Kotůlková Adina

Za TJ Zuzana Kučerová

Mladí fotbalisté

Před více než rokem jsme se s Alešem Havelkou pustili do obnovy vysockého mládežnického fotbalu. Aktuálně se věnujeme dvaceti dětem v rozmezí 6 až 10 let.

Letos jsme si vyzkoušeli první soutěžní sezónu, kdy se nám díky spolupráci s Bozkovem podařilo přihlásit kategorii starší i mladší přípravky. Výsledky byly dle očekávání méně zdařilé, nicméně cíle byly jiné. Seznámit a konfrontovat se s prostředím soutěže - čelit úspěchům i porážkám, lehkým i nelehkým situacím a učit se týmové soudržnosti. V neposlední řadě snaha naplnit to nejdůležitější - bavit se hrou, a díky ní si zlepšovat své dovednosti.

Přestože nás čeká ještě spousta práce, vnímám tento rok jako velmi přínosný nejen pro děti a rodiče, ale i pro celý náš trenérský tým.

Před námi je zimní příprava, kterou částečně absolvujeme na umělé trávě v Železném Brodě nebo Jablonečku a zčásti v sokolovně. Do programu chceme zařadit i další sportovní činnosti rozvíjející všestrannost (např. gymnastika, běžky, brusle...) a krom jiného i víkendové soustředění.

Nábor dětí stále probíhá. V případě zájmu se přijďte podívat a domluvit na naše tréninky, které aktuálně probíhají každé pondělí a pátek. V příštím roce

zvažujeme otevření pohybových kroužků pro nejmenší (od ročníku 2021), tzv. mini přípravky. Rozhodující pro nás budou předběžné počty, takže případní zájemci neváhejte se nám ozvat ještě před koncem tohoto roku.

Děkuji všem, kteří se ve svém volném čase podílí či podporují fungování našeho oddílu. Kdo by měl zájem přiložit ruku k dílu, je u nás srdečně vítán!

Hlavní trenér přípravek
Lukáš Zeman

Turisti

Nastal podzim

se vším možným počasím, které se v této době předvádí. Na vrcholech hor už napadl první sníh, ale vždy se najde den, kdy svítí sluníčko a může se vyrazit na výlet.

Ještě v září jsme se vydali na čtyřdenní cyklovýlet na Moravu. Tentokrát bylo vybráno Moravské Toskánsko. Jde o oblast mezi Kyjovem a Šardicemi, tato krajina byla formována činností člověka, probíhala tady těžba lignitu a hnědého uhlí. Vznikly tak terénní vlny v důsledku propadů terénu po důlní těžbě a vše se podobá tomu italskému Toskánsku s tím rozdílem, že to nemáme tak daleko.

V 50. letech při kolektivizaci pozemků se tvořily velké celky, což mělo také vliv na vzhled krajiny, ale ty doby jsou pryč. V současné době jsou zpět menší políčka, která tvoří ráz tohoto místa.

V každou denní, nebo noční dobu je jiné světlo, políčka mají jinou barvu, a to láká fotografy. Jsou zde místa vyznačena, kde je nejlepší výhled. My jsme projížděli těmito zastávkami, ale nemohli čekat na to nejvýhodnější světlo.

První den byl start ve Svatobořicích – Mistřínně. Tady byla první zastávka

u internačního tábora, který už tady byl zřízen během první světové války. Byli zde uprchlíci před ruskou frontou a ve druhé světové válce zde byli vězněni rodinní příslušníci těch, kteří bojovali proti Němcům a po heydrichiádě. Naše trasa vedla po velice frekventované silnici, ale byla značena jako cyklostezka. Za Čejčí už bylo lépe, a užívali jsme si krás Moravského Toskánska. V podvečerních hodinách nás čekal cíl prvního dne. Po ujetí 42 km za příjemného počasí jsme dorazili do Boleradic.

Následující den 16. 9. se trochu ochladilo, ale to nás opět čekal den plný zážitků a poznání. Hned po ránu byla zastávka v Němčičkách v arboretu. Bylo to příjemné zastavení, kde bylo možno si přečíst vtipné cedulky ze života. K vidění byly okrasné trávy, dřeviny a hned vedle i vinohrad. Trasa

pokračovala ke Kraví hoře, tady byl otevřený sklípek a pan majitel se nám věnoval. Byla ochutnávka, ale bez burčáku, zato měl výborné víno a odměnil nás i zpěvem. V zadní části sklípku bylo uložené archivní víno, nevím, jak bylo staré, ale vrstva plísně a prachu na něm byla pořádná. Před odjezdem mě pan majitel sklípku varoval před výjezdem do Vrbice, bylo to sice do kopce, ale jsme zvyklí na větší kopce.

Ve Vrbici byl k vidění větrný mlýn a krásný kruhový rozhled po Moravském Toskánsku. Další zastávka byla u vyhlídkové kaple Cyrila a Metoděje, Václava a Urbana nad městem Velké Bílovice. Patronem vinařů je právě Urban, který na vinohrady odtud dohlíží. Do Velkých Bílovic jsme přijeli v době oběda, ale hlavně tady probíhaly hody. Městem procházel průvod a vše vyvrcholilo na náměstí. Tady nám předvedli tanečníci verbuňk. Každý improvizoval a předvedli nám všechny prvky, které správný verbuňk za doprovodu dechovky má. To nebylo ale vše, v průvodu byla také krásně krojovaná děvčata. Společně potom tančili polku a valčík. Po zhlédnutí této slavnosti směřovala naše cesta do Velkých Pavlovic. Tady mají takovou turistickou zajímavost po názvem Opilé sklepy. Je to řada patnácti domů v pastelových barvách, které je vidět již z velké dálky. Názory na tyto sklepy se liší a samotní obyvatelé Pavlovic nemají jednotný postoj. Tato oblast patří pod vinařskou trať Stará hora. To už byl nejvyšší čas k návratu do Boleradic a na večeři. Na předposlední den bylo opět v plánu poznání zajímavých míst v tomto kraji. Hned první zastávka byla v Šitbořicích. Tady mají Štengar, tak tomu místní říkají, jde o sirný pramen veliké vůně a chuti. Má i jiné názvy, třeba smraďavka, prdlavka, vejcůvka nebo černoprd. Má to snad i léčivé účinky, my jsme ochutnali, ale jen trochu, abychom dojeli v pořádku do cíle. Další zajímavou zastávkou bylo papouščí zoo v Bošovicích. Je to jediné takové zoo v Evropě, chovají tady od nejmenších až po ty velké a nejvzácnější, je tu k vidění i klokan. Větrný mlýn, který pravidelně bývá na kopci, tak takový mají nad městem Klobouky u Brna. Po zdolání velkého převýšení jsme k němu dorazili. Je celý ze dřeva plně funkční s kompletním vnitřním vybavením. V roce 1945 byl zasažen při osvobozování Klobouků a v 80. letech opět postaven. Při výjezdu z Klobouků nás

upoutal velký plakát „burčák“. To byl velký závod, který jsme nemohli minout. Provedli nás celým výrobním procesem od skládání hroznů, drcení, lisování až po ochutnávku toho burčáku. To byl další den plný zážitků.

Čtvrtek 18. 9. byl poslední den našeho putování po Moravském Toskánsku. Byla zvolena jen kratší trasa, která vedla vinohrady, kde probíhal sběr vína. Viděli jsme i kombajn, který se používá jen tam, kde není členitý terén. Někde se už i oralo a pole bylo po zorání bílé, to tam hodovaly stovky racků. Po 25 km jsme dojeli do Stavěšic, kde na nás čekali Libor a Olda, to byli řidiči, kteří nás dopravili bezpečně tam i zpět, a za to jim patří velké poděkování.

Celkově jsme ujeli skoro dvěstě km, bylo jedno odřené koleno a jedna nefunkční baterie od kola, ale zážitky vše převýšily.

V měsíci listopadu oslavila životní jubileum naše členka paní Eva Skopalová Stoklasová, ke kterému jí přejeme pevné zdraví a veselou mysl.

Na závěr naší sezony se uskutečnil pěší výlet za douglaskami, zamykání cest a seminář v Tanvaldu, ale o tom se zmíním v příštím čísle.

Hezký adventní čas a klidné Vánoce, pokud možno bílé, přeje všem čtenářům Větrníku

Jirka Mohr

Kalendář
Vysokého
nad Jizerou
pro rok 2026

k prodeji
v městské knihovně
a v muzeu

Cena 180,-

Volejbal

„Sklenařické děti v barevném volejbale“

Říjnový úspěch... 2. místo

Neděle 12. 10. odjeli malí volejbalisté ze Sklenařic a Vysokého na turnaj 1. kola barevného volejbalu do Rovenska pod Troskami. Nebyli jsme ani kompletní trojice, takže jsme si po dohodě půjčovali 1 hráčku z Turnova (jich tam bylo naopak hodně). No a dopadlo to náramně:

Sklenařice – Jilemnice C	20:10
Sklenařice – Jilemnice A	16:10
Sklenařice – Turnov C	20:12
Sklenařice – Turnov A	**13:18**
Sklenařice – Jilemnice D	20:14
Sklenařice – Jilemnice B	15:14
Sklenařice – Turnov D	18:13
Sklenařice – Turnov B	15:12

Nová sezóna 2025 - 2026 začala tedy úspěšně. Díky hráčům Kristýně Habové a Vojtovi Horáčkovi a jejich trenérům za to, že drží vlajku volejbalu v regionu vysoko! První místo Turnov A a hned 2. místo Sklenařice. Paráda!

Ing. Jiří G Čermák

Fotka z Rovenska pod Troskami

Z důvodu uzavření trafiky paní Martiny Brádlerové bude prodej Větrníku probíhat v městské knihovně – poště.

Společenská kronika

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Bárta Karel	71 let
Brtek Vladimír	77 let
Cornová Jarmila	75 let
David Jiří	70 let
Fialová Ludmila	70 let
Fridrichová Alena	71 let
Harčariková Miloslava	79 let
Hladíková Anna	82 let
Holá Jana	81 let
Kalousová Hana	89 let
Kučera Jaroslav	75 let
Kučerová Hana	79 let
Krob Ladislav	81 let
Lukešová Jana	71 let
Mejzlík Jan	76 let
Metelka Bohuslav	71 let
Petrušková Vlastimila	81 let
Pohanka Petr	77 let
Poloprudská Marcela	74 let
Popela Pavel	73 let
Pošepný František	71 let
Sedláček Jan	84 let
Skalská Zdeňka	77 let
Šinkora Alois	87 let
Šír Jaroslav	70 let
Tylová Lenka	70 let
Vaverka Jan	81 let
Veselská Libuše	90 let
Vodseďálek Vladimír	84 let

Sklenařice

Bělohlávková Libuše	73 let
Holub Vladislav	75 let
Jiřičová Taťjana	73 let
Metelka Václav	72 let
Špidlen František	85 let
Tomešová Františka	95 let
Tučková Radoslava	71 let

Stará Ves

Volmutová Stanislava	81 let

Horní Tříč

Fučíková Zděnka	78 let
Chmelík Jiří	74 let
Štrobach Ladislav	90 let

Helkovice

Nejedlová Libuše	74 let

Svatby

Dne 11. října 2025 byli ve Skiareálu Šachty oddáni **Jana Jindřišková** z Dolní Rokytnice a **Jakub Havel** z Vysokého.

Úmrtí

Dne 31. července 2025 zemřel ve věku 67 let pan **Josef Kořínek** z Roprachtic.

Dne 7. listopadu 2025 zemřela ve věku 81 let paní **Krista Stillerová**, bývalá občanka našeho města.

Dne 13. listopadu 2025 zemřel ve věku 74 let pan **Milan Šafář** z Vysokého.

Redakce Větrníku přeje všem věrným čtenářům poklidné svátky vánoční, veselého Silvestra a do nového roku hodně štěstí, zdraví a lásky.

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník LVIII - 11-12/2025
redakce: Eva Marková, Renata Hejralová, grafika Ing. Pepa Hejral, vytiskl H&H Servis 2025,
příspěvky zasílejte do knihovny na vetrnik@vysokenadjizerou.cz, tel: 481 540 278,
uzávěrka 10. dne lichého měsíce, tisk povolen MK ČR E 22952, náklad 400 ks, cena 20 Kč.

Liberec
Český rozhlas

Děkujeme, že nás posloucháte!

Přejeme vám klidné Vánoce
a šťastný nový rok 2026.

Frýdlant | 97.4 FM
Harrachov | 107.9 FM
Semily | 103.4 FM

nově na
97.9 FM
z Ještědu

liberec.rozhlas.cz